

Lovforslag nr. L 125. Fremsat den 8. december 1993 af skatteministeren (Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige afgiftslove m.v.

(Konsekvensændringer m.v.)

§ 1

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbe- kendtgørelse nr. 34 af 20. januar 1992, som se- nest ændret ved § 21 i lov nr. 1073 af 23. de- cember 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres »ydelser, hvis afsætning er undtaget fra afgiftspligten efter merværdiafgiftslovens § 2, stk. 3,« til: »varer og ydelser, der er fritaget for afgift efter merværdiafgiftslovens § 13, stk. 1, nr. 1-3, nr. 5-7, nr. 9, nr. 11-13, nr. 16-18 og nr. 21,«.

2. I § 2, stk. 3, udgår: », jf. dog stk. 4«.

3. § 2, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

4. § 2 a, stk. 2, ophæves.

5. I § 13 a ændres »Ubetalt afgift og rentebeløb« til: »Ubetalte afgifts- og rentebeløb, afgiftsforhøjelser samt gebyrer«.

6. I § 13 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

7. I § 15, stk. 2, ændres »De lokale skattemyndigheder« til: »De kommunale skattemyndigheder«.

8. I § 15, stk. 3, ændres »de lokale skattemyndigheder« til: »de kommunale skattemyndigheder«.

9. § 17 affattes således:

Skattemin., j.nr. 8.93-231-59

Lovforslag. Folketingsåret 1993-94

»§ 17. Det nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftslovens § 79, har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligten.
- 2) Spørgsmål om afgiftsgrundlaget.
- 3) Klager over skønsmæssige ansættelser efter § 11, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

10. Efter § 17 indsættes i afsnit V:

»§ 17 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

11. § 18, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

12. § 19, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

13. § 19, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 2

I lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 628 af 20. oktober 1988, som senest ændret ved § 22 i lov nr. 1073 af 23. december 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 ændres »§ 20, stk. 3,« til: »§ 57, stk. 3,« og »§ 23« til: »§ 63«.

2. § 2, stk. 1, affattes således:

»Virksomheder, der kan få tilbagebetalt afgift efter følgende love, kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder få afgiften tilbagebetalt månedsvis:

- 1) Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., dog bortset fra benzinafgift.
- 2) Lov om afgift af elektricitet.
- 3) Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 4) Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, dog kun afgift, der tilbagebetales efter lovens § 7, stk. 4, eller § 9, stk. 1.«.

3. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Væksthusgartnerier, der kan få tilbagebetalt afgift efter § 9, stk. 2, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, og som har tilsagn om tilskud fra Energistyrelsen efter lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder få tilbagebetalt den nævnte afgift månedsvis. Det sam-

me gælder for andre virksomheder med tilsagn om tilskud fra Energistyrelsen, som kan godt-gøre, at kuldioxidafgiften for virksomheden efter tilbagebetaling af 50 pct. af afgiften i henhold til kuldioxidafgiftslovens § 9, stk. 1, tillagt beløb, som kan medregnes efter kuldioxidafgiftslovens § 9, stk. 2, 4. pkt., inden for den seneste opgørelsesperiode har udgjort over 3 pct. af refusionsgrundlaget.«.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

4. I § 2, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »efter stk. 1«: »og stk. 2«.

5. I § 2, stk. 2, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 25, stk. 1,« til: »§ 66, stk. 1,«.

6. I § 4, stk. 1, ændres »§§ 31-33« til: »§§ 74-76«.

7. § 5, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

8. I § 5, stk. 5, ændres »§ 36« til: »§ 82«.

9. I § 5 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 3

I lov om afgift af spiritus m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 644 af 2. august 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 22« til: »§ 4«, og i stk. 4 ændres »§ 29, stk. 3,« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1 og 2,«.

2. I § 18, stk. 1, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«.

3. § 24, stk. 3, sidste pkt., ophæves.

4. I § 27 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.«.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

5. I § 31, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 27, stk. 2, 3 eller 4,« til: »§ 27, stk. 2, 3, 4 eller 5,«.

6. § 31, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

7. I § 32, stk. 1, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

8. § 32, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

9. § 32, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

10. I § 33 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1-3, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 4, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

11. I § 33 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

12. Efter § 33 b indsættes:

»§ 33 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

§ 4

I lov nr. 1015 af 19. december 1992 om afgift af øl, vin og frugtvin m.m., som ændret ved § 9 i lov nr. 1073 af 23. december 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, nr. 7, ændres »den registrerede oplagshaver« til: »et bryggeri«, og »oplagshaveren« ændres til: »bryggeriet«.

2. I § 11, stk. 2, nr. 4, ændres »§ 22« til: »§ 4«.

3. I § 11, stk. 4, ændres »§ 29, stk. 3,« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1 og 2,«.

4. I § 11, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Skatteministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om afgiftsfritagelse for småforsendelser uden erhvervsmæssig karakter, som privatpersoner modtager fra privatpersoner i et andet EF-land.«.

5. I § 13, stk. 1, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i stk. 2 ændres »§ 82« til: »§ 29«.

6. I § 14, stk. 6, ændres »Skatteministeren« til: »De statslige told- og skattemyndigheder«.

7. § 20, stk. 4, sidste pkt., ophæves.

8. § 25, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

9. § 26, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

10. § 26, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

11. I § 27 ændres »§ 37« til: »§ 79«.

12. I § 27 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1, 2 og 4, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, 2 og 4, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«

13. I § 29 ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

14. Efter § 29 indsættes:

»§ 29 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«

15. § 32, stk. 2, sidste pkt., ophæves.

§ 5

I lov om afgift af mineralvand m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 719 af 8. september 1993, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»Der svares afgift af følgende varer:

- 1) Mineralvand, limonade og lignende læskedrikke, dog bortset fra vin og frugtvin med et alkoholindhold på højst 1,2 pct. vol.,
- 2) sådanne frugt- og grøntsagssaft, most og lignende varer, der er umiddelbart drikkelige, og som er tilsat kulsyre,
- 3) nektar fremstillet af sådanne frugtsaft, der er umiddelbart drikkelige, og
- 4) læskedrikkoncentrater, der er bestemt til erhvervsmæssig fremstilling af kulsyreholdige læskedrikke i læskedrikautomater og lignende apparater.«

2. § 2, stk. 1, affattes således:

»Af de i § 1, stk. 1, nr. 1-3, nævnte varer udgør afgiften 80 øre pr. liter. Af de i § 1, stk. 1, nr. 4, nævnte varer udgør afgiften 80 øre pr. liter læskedrik, der kan fremstilles af de pågældende varer, beregnet på grundlag af de oplysninger, der er angivet på pakningen, jf. § 5.«

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Virksomheder, der i erhvervsmæssigt øjemed fremstiller afgiftspligtige varer, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder, inden virksomheden påbegyndes. Virksomheder, der kun fremstiller kulsyreholdige drikke i læskedrikautomater og lignende apparater af varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, nr. 4, skal dog ikke registreres. Aftapning eller pakning af varer i de pakninger, hvori varerne afsættes til forbrug, betragtes som fremstilling. De statslige told- og skattemyndigheder kan fastsætte nærmere bestemmelser for registrerede virksomheders aftapning og pakning hos andre virksomheder, herunder at sidstnævnte ikke kan registreres efter 3. pkt. for aftapning og pakning for den registrerede virksomhed.

Stk. 2. Virksomheder, der driver mellemløbet med varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, nr. 4, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 3. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registreringen.«

4. I § 4 ændres »Registrerede virksomheder« til: »Virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1-3,«.

5. I § 4 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 1 eller 2, jf. § 1, stk. 1, nr. 4, er berettigede til at modtage varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, nr. 4, fra udlandet eller fra andre registrerede virksomheder, uden at afgiften er berigtiget, såfremt varerne er bestemt til videresalg.«

6. § 5 affattes således:

»§ 5. Pakninger til varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, nr. 4, skal ved udleveringen til forbrug her i landet være forsynet med påtegning om, at pakningen indeholder afgiftspligtigt læskedrikkoncentrat, der er bestemt til erhvervsmæssig fremstilling af kulsyreholdige læskedrikke i læskedrikautomater og lignende

apparater. Det skal desuden angives, hvor mange liter læskedrik der kan fremstilles af pakningens indhold.«.

7. I § 6, *stk. 1*, indsættes som 2. pkt.:

»For varer beregnet til erhvervsmæssig fremstilling af kulsyreholdige læskedrikke i læskedrikautomater og lignende apparater opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde mineralvand, der kan fremstilles af varerne, jf. § 5.«.

8. § 8 affattes således:

»§ 8. Varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v., samt de hertil knyttede personer, er fritaget for afgift. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for afgiftsfritagelsen.«.

9. I § 9, *stk. 1*, ændres »afgiftspligtige varer« til: »varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, nr. 1-3, og«.

10. I § 9, *stk. 2*, ændres »afgiftsberigtigede varer, der« til: »varer, der er afgiftsberigtiget efter § 1, stk. 1, nr. 1-3, og som«.

11. I § 10, *stk. 1*, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i *stk. 2* ændres »§ 82« til: »§ 29«.

12. I § 11 ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3«.

13. I § 17, *stk. 3*, ændres »§ 37« til: »§ 79«, og *sidste punktum* ophæves.

14. I § 21, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »§ 3, stk. 1, 1. pkt.,«: »§ 3, stk. 2, § 5,«.

15. I § 21, *stk. 1, nr. 3*, ændres »§ 3, stk. 1, 3. pkt.,« til: »§ 3, stk. 1, 4. pkt.,«.

16. § 21, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4*. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

17. I § 22, *stk. 1*, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

18. § 22, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2*. Med hensyn til den i *stk. 1* nævnte tiltænkning finder bestemmelsen om tiltænkning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

19. § 22, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4*. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

20. I § 24 ændres »§ 37« til: »§ 79«.

21. I § 24 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2*. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, *stk. 5*, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i *stk. 1*, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i *stk. 1*, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i *stk. 1*, nr. 3, nævnte skønmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

22. I § 24 *b* ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

23. Efter § 24 *b* indsættes:

»§ 24 *c*. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, *stk. 2-5*, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

§ 6

I lov nr. 1016 af 19. december 1992 om tobaksafgifter, som ændret ved § 10 i lov nr. 1073 af 23. december 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 12, stk. 1, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i stk. 3 ændres »§ 82« til: »§ 29«.

2. I § 17, stk. 2, sidste pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

3. § 17, stk. 4, sidste pkt., ophæves.

4. I § 18, stk. 7, ændres »Skatteministeren« til: »De statslige told- og skattemyndigheder«.

5. § 25, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

6. I § 26, stk. 1, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

7. § 26, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

8. § 26, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

9. I § 27 ændres »§ 37« til: »§ 79«.

10. I § 27 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1-4, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1-4, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 5, nævnte skønmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

11. I § 29, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 22« til: »§ 4«, og i stk. 3 ændres »§ 29, stk. 3,« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1 og 2,«.

12. I § 36 ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

13. Efter § 36 indsættes:

»§ 36 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

§ 7

I lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 646 af 2. august 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, indsættes som nr. 5:

»5. Isvafler (kræmmerhuse o.lign.), helt eller delvis i forbindelse med chokolade, kakao eller erstatning herfor.«.

2. I § 1, stk. 3, sidste pkt., indsættes efter »stk. 2, nr. 3«: »og 5«, og »yderligere« udgår.

3. I § 3 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder.«.

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

4. I § 7 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. For en virksomhed, der er registreret efter § 3, stk. 5, opgøres den afgiftspligtige vægt for en afgiftsperiode som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg.«.

5. I § 8, stk. 1, indsættes som nr. 9:

»9. 45 pct. i den afgiftspligtige vægt for overtræk af chokolade, kakao eller lignende, der uden yderligere tilsætning af fedtstoffer (kokosolie o.lign.) anvendes af virksomheder, der fremstiller konsum-is.«.

6. I § 9, *stk. 1*, ændres »godtgøre afgift af« til: »give afgiftsgodtgørelse eller -fritagelse for«.
7. I § 9, *stk. 2*, ændres »§ 22« til: »§ 4«.
8. I § 9, *stk. 4*, ændres »godtgørelse af afgift for varer« til: »godtgørelse af eller fritagelse for afgift af varer«.
9. I § 10, *stk. 1*, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i *stk. 2* ændres »§ 82« til: »§ 29«.
10. I § 11 ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3«.
11. I § 15, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt.: »Tilsvarende gælder for det salg, der sker efter § 7, stk. 3.«.
12. I § 18, *stk. 3, 1. pkt.*, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«, og *sidste punktum* ophæves.
13. I § 19, *stk. 2*, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i *stk. 3* ændres »§ 82« til: »§ 29«.
14. I § 21 ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3«.
15. I § 22, *stk. 1*, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, i *stk. 2* ændres »§ 82« til: »§ 29«, og i *stk. 8* ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«, og *sidste punktum* ophæves.
16. I § 23 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:
 »*Stk. 3.* Det i *stk. 1* nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.«
Stk. 3-6 bliver herefter *stk. 4-7*.
17. I § 26, *stk. 1, nr. 2*, ændres » § 3, stk. 1 eller 2« til: »§ 3, stk. 1, 2 eller 5«, og »§ 23, stk. 2, 3 eller 4« ændres til: »§ 23, stk. 2, 3, 4 eller 5«.
18. § 26, *stk. 4*, affattes således:
 »*Stk. 4.* For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.
19. I § 27, *stk. 1*, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.
20. § 27, *stk. 2*, affattes således:
 »*Stk. 2.* Med hensyn til den i *stk. 1* nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.
21. § 27, *stk. 4*, affattes således:
 »*Stk. 4.* Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.
22. I § 28 ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.
23. I § 28 indsættes som *stk. 2* og *3*:
 »*Stk. 2.* Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, *stk. 5*, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i *stk. 1*, nr. 1-3 og 5, omhandlede spørgsmål.
Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i *stk. 1*, nr. 1-3, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i *stk. 1*, nr. 4 og 5, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.
24. I § 28 *b* ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.
25. Efter § 28 *b* indsættes:
 »§ 28 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.
Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, *stk. 2-5*, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

§ 8

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 721 af 8. september 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Af her i landet fremstillet konsum-is mix, der er beregnet til erhvervsmæssig fremstilling af konsum-is i soft-ice maskiner og lignende apparater, svares en afgift på 3 kr. 00 øre pr. liter konsum-is, der kan fremstilles af de pågældende varer.«.

2. I § 1, stk. 2, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, i stk. 3 ændres »§ 82« til: »§ 29«, og i stk. 5 ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3«.

3. I § 1 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Der svares ikke afgift af varer, der leveres til de i toldlovens § 4 nævnte diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v., samt de hertil knyttede personer.«.

4. § 3, stk. 1, affattes således:

»Virksomheder, der erhvervsmæssigt fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder. Virksomheder, der driver mellemhandel med varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, 2. pkt., skal ligeledes registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder. Virksomheder, der kun fremstiller konsum-is i soft-ice maskiner og lignende apparater af varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, 2. pkt., skal ikke registreres.«.

5. I § 4 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Pakninger med varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, 2. pkt., skal ved udleveringen til forbrug her i landet være forsynet med påtegning om, at pakningen indeholder afgiftspligtig konsum-is mix, der er bestemt til erhvervsmæssig fremstilling af konsum-is i soft-ice maskiner og lignende apparater. Det skal desuden angives, hvor mange liter konsum-is der kan fremstilles af pakningens indhold.«.

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

6. § 5, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. For varer, der er afgiftspligtige efter lovens § 1, stk. 1, 2. pkt., angives den afgifts-

pligtige mængde som den mængde konsum-is, der kan fremstilles af varerne, jf. § 4, stk. 2.«.

7. I § 8, stk. 2, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«, og sidste punktum ophæves.

8. I § 9 ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

9. I § 9 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

10. I § 9 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

11. Efter § 9 b indsættes:

»§ 9 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

12. § 10, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) overtræder § 1, stk. 4, 2. pkt., § 3, stk. 1, 1. eller 2. pkt., § 4, stk. 2, § 5, stk. 1 eller 2, § 5 a, stk. 1, eller § 7, stk. 2, 3. pkt., stk. 3 eller 6,«.

13. § 10, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

14. § 10 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

15. § 10 a, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 9

I lov nr. 389 af 6. juni 1991 om afgift af visse flyrejser, som ændret ved § 7 i lov nr. 1073 af 23. december 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

»§ 2. Afgiften udgør 65 kr. pr. passager, der fra dansk lufthavn rejser til udlandet som passager i et luftfartøj, der er godkendt til mere end 10 passagersæder, eller som har største til ladte startvægt på over 5.700 kg.

Stk. 2. Der svares ikke afgift af

- 1) transit- og transferpassagerer, såfremt rejsen står i direkte forbindelse med flyrejse fra udland,
- 2) luftbefordrerens personale på tjenesterejse og
- 3) børn under 2 år.

Stk. 3. Der svares ikke afgift af flyrejser, der af registrerede virksomheder leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v., samt de hertil knyttede personer.«.

2. I § 8, stk. 3, ændres »(momslovens) § 37« til: »§ 79«.

3. § 12, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

4. I § 13, stk. 1, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

5. § 13, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

6. § 13, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

7. I § 14 ændres »(momslovens) § 37« til: »§ 79«.

8. I § 14 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler derfor.«.

9. I § 16 ændres »(momslovens) § 39 d« til: »§ 83«.

10. Efter § 16 indsættes:

»§ 16 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

11. Overalt i loven ændres »told- og skattevæsenet« til: »de statslige told- og skattemyndigheder«.

12. Overalt i loven ændres »Told- og skattevæsenet« til: »De statslige told- og skattemyndigheder«.

13. Overalt i loven ændres »told- og skattevæsenets« til: »de statslige told- og skattemyndigheders«.

§ 10

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbeholdtgørelse nr. 720 af 8. september 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 16 a, stk. 1, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i stk. 2 ændres »§ 82« til: »§ 29«.

2. I § 18, stk. 2, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«, og *sidste punktum* ophæves.

3. I § 19 ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

4. I § 19 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

5. I § 19 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

6. Efter § 19 b indsættes:

»§ 19 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

7. § 22, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

8. § 22 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

9. § 22 a, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

10. I § 24, stk. 2, ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3«.

11. § 24, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der svares ikke afgift af varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v., samt de hertil knyttede personer.«.

§ 11

I lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, jf. lovbeholdtgørelse nr. 645 af 2. august 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

2. I § 5, stk. 1, ændres »§ 5, stk. 1, for en udenlandsk virksomheds salg.« til: »§ 47, stk. 2.«.

3. I § 10, stk. 1 og 2, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

4. I § 12 ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3«.

5. I § 12 indsættes som stykke 2:

»Stk. 2. Der svares ikke afgift af varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale

institutioner m.v., samt de hertil knyttede personer.«

6. I § 13, stk. 2, ændres »§ 29, stk. 2, 2. pkt.,« til: »§ 32, stk. 1, 2. pkt.,«.

7. I § 15, stk. 7, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«.

8. I § 15, stk. 8, ændres »§ 82« til: »§ 29«.

9. I § 20, stk. 3, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«, og *sidste punktum* ophæves.

10. I § 21 ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

11. I § 21 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«

12. I § 21 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

13. Efter § 21 b indsættes:

»§ 21 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«

14. § 25, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner,

fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«

15. § 25 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«

16. § 25 a, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«

§ 12

I lov nr. 1029 af 19. december 1992 om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., som ændret ved lov nr. 478 af 30. juni 1993 og lov nr. 489 af 30. juni 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 22« til: »§ 4«, og i stk. 7 ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3«.

2. I § 11, stk. 3, ændres »§ 25, stk. 1,« til: »§ 66, stk. 1,«.

3. I § 12, stk. 3, ændres »§ 23« til: »§ 63«.

4. I § 13, stk. 1, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i stk. 3 ændres »§ 82« til: »§ 29«.

5. I § 14, stk. 9, ændres »Skatteministeren« til: »De statslige told- og skattemyndigheder«.

6. § 20, stk. 4, sidste pkt., ophæves.

7. § 25, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«

8. § 26, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«

9. § 26, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«

10. I § 27 ændres »§ 37« til: »§ 79«.

11. I § 27 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«

12. I § 34 ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

13. Efter § 34 indsættes:

»§ 34 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«

§ 13

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 734 af 4. november 1991, som senest ændret ved lov nr. 491 af 30. juni 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 2, ændres »skatteministeren« til: »de statslige told- og skattemyndigheder«.

2. I § 9, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.«

3. I § 11, stk. 2, ændres »§ 37« til: »§ 79«, i stk. 8 ændres »§ 23« til: »§ 63«, og i stk. 10 ændres »§ 22« til: »§ 4«.

4. I § 14, stk. 3, ændres »§ 37« til: »§ 79«, og sidste punktum ophæves.

5. § 15, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«

6. I § 16, stk. 1, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

7. § 16, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«

8. § 16, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«

9. I § 17 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

10. Efter § 17 b indsættes:

»§ 17 c. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i § 11, stk. 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 2. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i § 11, stk. 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i § 14, stk. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

§ 17 d. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift

i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

§ 14

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 727 af 1. november 1991, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 490 af 30. juni 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, *stk. 3*, ændres »§ 23« til: »§ 63«.
2. I § 10, *stk. 1*, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i *stk. 2* ændres »§ 82« til: »§ 29«.
3. § 16, *stk. 3, sidste pkt.*, ophæves.
4. § 20, *stk. 4*, affattes således:
»*Stk. 4.* For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.
5. I § 21, *stk. 1*, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.
6. § 21, *stk. 2*, affattes således:
»*Stk. 2.* Med hensyn til den i *stk. 1* nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.
7. § 21, *stk. 4*, affattes således:
»*Stk. 4.* Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.
8. I § 22 ændres »§ 37« til: »§ 79«.
9. I § 22 indsættes som *stk. 2* og *3*:
»*Stk. 2.* Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, *stk. 5*, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i *stk. 1*, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige myndigheders afgørelser af de i *stk. 1*, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i *stk. 1*, nr. 2, nævnte skønmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

10. I § 25 *b* ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

11. Efter § 25 *b* indsættes:

»§ 25 *c.* Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

§ 15

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 718 af 8. september 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 1, nr. 4*, ændres »§ 22« til: »§ 4«.
2. I § 9, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »Virksomheder«: », jf. dog § 9 a.«.
3. I § 9, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »§ 25, *stk. 1*,« til: »§ 66, *stk. 1*,«.
4. § 9, *stk. 4, 5* og *6*, affattes således:
»*Stk. 4.* Virksomhedens refusionsgrundlag efter *stk. 2* er værdien af virksomhedens salg m.v. med fradrag af værdien af virksomhedens indkøb m.v., dog mindst 10 pct. af virksomhedens salg m.v.
- Stk. 5.* Som salg m.v. efter *stk. 4* anses de leverancer, der er omfattet af merværdiafgiftslovens §§ 4-10, og som ikke er fritaget efter merværdiafgiftslovens § 13. Værdien af salget m.v. skal opgøres efter merværdiafgiftslovens §§ 27-30. I værdien medregnes dog ikke de afgifter i henhold til andre love, som det påhviler virksomheden at indbetale i forbindelse med den pågældende levering. I værdien medregnes ekportrestitutioner og produktionstilskud,

F. t. l. vedr. forskellige afgiftslove m.v.

som virksomheden modtager i forbindelse med den pågældende levering.

Stk. 6. Som indkøb m.v. efter stk. 4 anses anskaffelse af varer og ydelser, hvoraf merværdiafgiften er fradragsberettiget efter merværdiafgiftslovens §§ 37-41, samt anskaffelse af varer og ydelser, der er omfattet af merværdiafgiftslovens § 34, stk. 1, nr. 7-9, nr. 12-14 og nr. 16.«.

5. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Med henblik på opgørelse af refusion efter § 9, stk. 2, skal virksomheder, der i opgørelsesperioden eller en del af denne har været indbyrdes forbundne virksomheder, foretage opgørelsen af refusionsgrundlag og afgift for virksomhederne under ét. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer 90 pct. eller mere af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over 90 pct. eller mere af en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i personskattelovens § 19 a, stk. 3, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for én og samme person.

Stk. 2. Virksomheder, der er omfattet af stk. 1, kan dog foretage selvstændig opgørelse for én eller flere af de indbyrdes forbundne virksomheder, såfremt de

- 1) er registrerede efter merværdiafgiftsloven,
- 2) drives fra forretningslokaler, der er geografisk adskilt fra de øvrige forbundne virksomheders lokaler,
- 3) har egen daglig ansvarlig ledelse,
- 4) har højst 10 pct. af de beskæftigede ansat i de øvrige forbundne virksomheder,
- 5) markedsfører sig selvstændigt, og mindst 50 pct. af de fremstillede varer og ydelser sælges til andre end de i stk. 1 nævnte virksomheder.

Stk. 3. Såfremt virksomhederne ikke opfylder betingelserne i stk. 2, nr. 5, kan de statslige told- og skattemyndigheder efter anmodning give tilladelse til at foretage selvstændig opgørelse, såfremt de pågældende kan sandsynliggøre, at tilsvarende produktion kan foregå i en selvstændigt momsregistreret virksomhed, der kan opnå refusion efter § 9, stk. 2.«.

6. I § 10, stk. 2, ændres »§ 23« til: »§ 63«.

7. I § 13, stk. 1, indsættes som sidste punktum:

283 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

»Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.«.

8. I § 13 indsættes som stk. 4:

»*Stk. 4.* Registrerede virksomheder skal ikke indbetale afgift af den del af eget forbrug, for hvilken der kan ske månedsvis tilbagebetaling af afgiften efter § 2 i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter eller månedsvis udbetaling af tilskud efter § 2, stk. 3, 4. pkt., i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.«.

9. § 15, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

10. I § 16, stk. 1, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

11. § 16, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejeloven § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

12. § 16, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

13. I § 17 ændres »§ 37« til: »§ 79«.

14. I § 17 indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1 nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristen, hvis særlige forhold taler herfor.«.

15. § 19, stk. 2, sidste pkt., ophæves.

16. I § 22 ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

17. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

§ 16

I lov nr. 492 af 30. juni 1993 om afgift af ledningsført vand foretages følgende ændringer:

1. I § 4, *stk. 2*, ændres »ydelse omfattet af § 2, stk. 3, i merværdiafgiftsloven, og som i forbindelse med deres levering af disse ydelser« til: »varer og ydelser omfattet af merværdiafgiftslovens § 13, stk. 1, og som i forbindelse med deres levering af disse varer og ydelser«.

2. § 7, *stk. 1 og 2*, affattes således:

»For virksomheder registreret efter § 4, stk. 1, er den afgiftspligtige mængde i en afgiftsperiode de leverancer, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontoopkrævninger, i den pågældende periode, med fradrag efter § 8.

Stk. 2. Den samlede afgiftspligtige mængde for et år udgør dog mindst 90 pct. af den fremstillede mængde tillagt den modtagne mængde, der er faktureret til virksomheden fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, og fratrukket den mængde, der er faktureret til andre registrerede virksomheder og udlandet.«.

3. § 8 affattes således:

»§ 8. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 7, stk. 1, fradrages

- 1) vand, der tilføres en anden registreret virksomhed, jf. § 5, og
- 2) vand, der leveres til udlandet.«.

4. I § 9, *stk. 6*, ændres »§ 23« til: »§ 63«.

5. I § 10 ændres »§ 22« til: »§ 4«.

6. I § 12, *stk. 2*, ændres »Skatteministeren« til: »De statslige told- og skattemyndigheder«.

7. I § 14 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Et negativt afgiftstilsvær udbetales til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler. Afgiftsbeløb på under 50 kr. udbetales ikke.«.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

8. I § 14, *stk. 5*, der bliver stk. 6, ændres »ydelse omfattet af § 2, stk. 3,« til: »varer og ydelser omfattet af § 13, stk. 1,«, og »disse ydelser« ændres til: »disse varer og ydelser«.

9. I § 14, *stk. 6*, der bliver stk. 7, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

10. I § 15, *stk. 3*, ændres »§ 37« til: »§ 79«, og *sidste punktum* ophæves.

11. I § 16 udgår: »til de registrerede virksomheder«.

12. § 20, *stk. 4, 1. pkt.*, affattes således:

»For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

13. § 21, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

14. I § 22 ændres »§ 37« til: »§ 79«.

15. I § 22 indsættes som stk. 2 og 3:

»*Stk. 2.* Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1-4, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1-4, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 5, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

16. I § 25 ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

17. Efter § 25 indsættes:

»§ 25 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«

§ 17

I lov om afgift af visse detailsalgspakninger og visse poser af papir eller plast m.v., jf. lovbeholdtgørelse nr. 794 af 29. september 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 2, nr. 3, ændres »§ 80« til: »§ 58«.

2. I § 7, stk. 1, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i stk. 2 ændres »§ 82« til: »§ 29«.

3. I § 8 ændres »§ 29, stk. 3,« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3,« og »§ 24« til: »§ 2«.

4. I § 14, stk. 3, ændres »§ 37« til: »§ 79«, og sidste punktum ophæves.

5. § 18, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«

6. I § 19, stk. 1, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

7. § 19, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«

8. § 19, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«

9. I § 21, stk. 1, ændres »§ 37« til: »§ 79«.

10. § 21, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.«

11. I § 21 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«

12. I § 21 a ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

13. Efter § 21 a indsættes:

»§ 21 b. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 21.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af de statslige told- og skattemyndigheder, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 21 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«

§ 18

I lov om afgift af affald og råstoffer, jf. lovbeholdtgørelse nr. 882 af 17. november 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 3, ændres »momslovens § 37« til: »merværdiafgiftslovens § 79«, og *sidste punktum* ophæves.

2. I § 29 ændres »momslovens § 39 d« til: »merværdiafgiftslovens § 83«.

3. I § 32, stk. 1, ændres »§ 37 i momsloven« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

4. § 32, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1-3, omhandlede spørgsmål.«.

5. I § 32 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 4, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

6. Efter § 32 indsættes i kapitel 4:

»§ 32 a. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 32.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af de statslige told- og skattemyndigheder, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 32 b. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

7. § 33, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

8. I § 34, stk. 1, indsættes efter »skatteministeren«: »eller den, ministeren bemyndiger dertil,«.

9. § 34, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

10. § 35 affattes således:

»§ 35. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 19

I lov om afgift af chlorfluorcarboner og haloner (CFC-afgift), jf. lovbekendtgørelse nr. 881 af 17. november 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 3, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i stk. 4 ændres »§ 82« til: »§ 29«.

2. § 10, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringskrivelser vedrørende betaling af afgift.«.

3. § 13, stk. 3, *sidste pkt.*, ophæves.

4. I § 16, stk. 1, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

5. § 16, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.«.

6. I § 16 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndighe-

ders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

7. I § 16 a ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

8. Efter § 16 a indsættes:

»§ 16 b. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 16.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af de statslige told- og skattemyndigheder, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 16 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

9. § 17, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

10. I § 18, stk. 1, ændres »tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han« til: »eller den, ministeren bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende«.

11. § 18, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

12. § 19 affattes således:

»§ 19. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 20

I lov om visse miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 883 af 17. november 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

2. I § 3, stk. 1, ændres »§ 5, stk. 1, for en udenlandsk virksomheds salg« til: »§ 47, stk. 2«.

3. I § 7, stk. 1 og 2, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

4. I § 9 ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3«.

5. I § 10, stk. 2, ændres »§ 29, stk. 2, 2. pkt., i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 32, stk. 1, 2. pkt., i merværdiafgiftsloven«.

6. I § 11, stk. 7, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i stk. 8 ændres »§ 82« til: »§ 29«.

7. § 11, stk. 10, affattes således:

»Stk. 10. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling af afgift.«.

8. I § 16, stk. 2, 2. pkt., ændres »10 kr.« til: »50 kr.«.

9. I § 16, stk. 3, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«, og *sidste punktum* ophæves.

10. I § 17, stk. 1, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

11. § 17, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.«.

12. I § 17 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

13. I § 17 a ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

14. Efter § 17 a indsættes:

»§ 17 b. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 17.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af de statslige told- og skattemyndigheder, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 17 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

15. § 18 affattes således:

»§ 18. Betales forfalden afgift ikke senest den 14. dag efter betalingsfristens udløb, kan de statslige told- og skattemyndigheder inddrage registreringen, indtil de forfaldne afgifter er betalt.«.

16. § 21, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner,

fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

17. § 22, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

18. § 22, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 21

I lov om afgift ved overdragelse af aktier m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 717 af 8. september 1993, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

2. I § 10, stk. 1, indsættes efter »skatteministeren«: »eller den, ministeren bemyndiger der til,«.

3. § 10, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

4. § 11 affattes således:

»§ 11. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 22

I lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 665 af 16. august 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 13, ændres »1994« til: »1997«.

2. § 27, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«

3. I § 28, stk. 1, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

4. § 28, stk. 2, affattes således :

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«

5. § 28, stk. 4, affattes således :

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«

6. I § 31 a ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 23

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 163 af 31. marts 1993, foretages følgende ændringer:

1. § 15, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Når der er forløbet 35 år fra et køretøjs 1. registrering, skal der fra den følgende afgiftsperiode kun betales vægtafgift og udligningsafgift med 1/4 af satserne i § 3, stk. 1, og § 4, stk. 1. Det er en betingelse, at køretøjet fremtræder som ved 1. registrering.«

2. I § 22 ændres »39 d« til: »§ 83«.

3. § 23, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«

§ 24

I lov nr. 421 af 13. juni 1990 om afgift af spillekasinoer, som ændret ved § 3 i lov nr. 1073 af 23. december 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 79 omhandlede nævn.«

2. § 9 affattes således:

»§ 9. Det nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftslovens § 79, har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om, hvilket beløb afgiften skal beregnes af.
- 2) Klager over skønsmæssige ansættelser efter § 6, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for det i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af det i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«

3. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«

4. § 12, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«

5. § 13, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«

6. § 13, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 25

I lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 162 af 31. marts 1993, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af selskabet eller repræsentanten indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 79 omhandlede nævn.«.

2. § 10, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

3. I § 11, stk. 1, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

4. § 11, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

5. § 11, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

6. § 12 affattes således:

»§ 12. Det nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftslovens § 79, har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligtens omfang.
- 2) Spørgsmål om, hvilket beløb afgiften skal beregnes af.
- 3) Klager over skønsmæssige ansættelser efter § 9, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel

karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

7. Efter § 12 indsættes:

»§ 12 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

8. I § 13 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 26

I lov om afgift af lystfartøjsforsikringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 165 af 31. marts 1993, foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af selskabet eller repræsentanten indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 79 omhandlede nævn.«.

2. § 11, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

3. I § 12, stk. 1, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

4. § 12, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tilta-

lerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

5. § 12, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

6. § 13 affattes således:

»§ 13. Det nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftslovens § 79, har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligtens omfang.
- 2) Spørgsmål om, hvilket beløb afgiften skal beregnes af.
- 3) Klager over skønmæssige ansættelser efter § 10, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

7. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

8. I § 14 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 27

I lov om statsgaranti for lån og rentetilskud til visse landmænd, jf. lovbekendtgørelse nr. 15

af 13. januar 1988, ændres i § 10, stk. 1 og 2, »§ 13, stk. 6,« til: »§ 27, stk. 6,«.

§ 28

I lov nr. 1 af 3. januar 1992 om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, som senest ændret ved lov nr. 1018 af 19. december 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 3, 3. pkt., ændres »§ 23« til: »§ 63«.

2. § 2, stk. 3, 4. pkt., affattes således:

»For tilskud til væksthusholderier og andre virksomheder, der er omhandlet i § 2, stk. 2, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, finder bestemmelserne i den nævnte lov anvendelse.«.

§ 29

I lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 627 af 15. september 1986, affattes § 1 således:

»§ 1. Der ydes efter reglerne i denne lov bistand til stater, der er medlem af De europæiske Fællesskaber, til inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told, og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter, jf. art. 2 i Rådets direktiv af 15. marts 1976, som ændret ved Rådets direktiv af 6. december 1979 og Rådets direktiv af 14. december 1992. Direktivet er optaget som bilag til denne lov.«.

§ 30

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 1994, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 7, nr. 1, træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra den 10. december 1993.

§ 31

Stk. 1. Virksomheder, der fremstiller varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 4, i lov om afgift af mineralvand m.v., som affattet ved denne lovs § 5, nr. 1, skal anmelde sig til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder senest den 1. april 1994. Tilsvarende gælder for virk-

somheder, der driver mellemhandel med de nævnte varer.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte virksomheder skal senest den 15. april 1994 til de statslige told- og skattemyndigheder fremsende en opgørelse over lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer ved lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Virksomheder, der efter lovens ikrafttræden kun vil benytte varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, nr. 4, til fremstilling af kulsyreholdige drikke i læskedrikautomater og lignende apparater, afmeldes fra registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 4. De i stk. 3 nævnte virksomheder skal ved afmeldelsen fra registrering indsende en opgørelse til de statslige told- og skattemyndigheder over deres restlager af ubeskattet læskedrikkoncentrat senest den 15. april 1994. Afgiften af den mængde mineralvand, der kan fremstilles heraf, skal indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder senest den 30. april 1994. Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

Stk. 5. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter de nærmere regler for opgørelsen efter stk. 2 og 4.

Stk. 6. Virksomheder, der fremstiller varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, 2. pkt., i lov om afgift af konsum-is, som affattet ved § 8, nr. 1, i denne lov, skal anmelde sig til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder senest den 1. april 1994. Tilsvarende gælder for virksomheder, der driver mellemhandel med de nævnte varer.

Stk. 7. De i stk. 6 nævnte virksomheder skal senest den 15. april 1994 til de statslige told- og skattemyndigheder fremsende en opgørelse

over lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer ved lovens ikrafttræden.

Stk. 8. Virksomheder, der efter lovens ikrafttræden kun vil benytte varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, 2. pkt., i lov om afgift af konsum-is, som affattet ved § 8, nr. 1, i denne lov, til fremstilling af konsum-is i soft-ice maskiner og lignende apparater, afmeldes fra registreringen hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 9. De i stk. 8 nævnte virksomheder skal ved afmeldelsen hos de statslige told- og skattemyndigheder indsende en opgørelse til de statslige told- og skattemyndigheder over deres restlager af ubeskattet konsum-is mix senest den 15. april 1994. Afgiften af den mængde konsum-is, der kan fremstilles heraf, skal indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder senest den 30. april 1994. Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.

Stk. 10. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter de nærmere regler for opgørelsen efter stk. 7 og 9.

Stk. 11. Den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen, straffes med bøde.

Stk. 12. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

Stk. 13. Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992, jf. § 29, er for så vidt angår de relevante bestemmelser optrykt som bilag til loven.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om merværdiafgift (Momsloven) og forslaget til toldlov.

Forslaget indeholder hovedsagelig konsekvensændringer som følge af den foreslåede generelle revision af merværdiafgiftsloven.

Ved forslaget ændres en lang række loves paragrafhenviisninger til merværdiafgiftsloven og toldloven. Samtidig hermed foreslås redaktionelle ændringer for at bringe lovene på linie med tilsvarende bestemmelser i forslaget til merværdiafgiftslov.

Ud over disse konsekvensændringer foreslås visse andre ændringer.

I lønsumsafgiftsloven (§ 1) foreslås afgrænsningen af de afgiftspligtige virksomheder præciseret, hvilket indebærer, at afgiftspligten også kommer til at omfatte dentallaboratorier, tandlæger og praktiserende tandteknikeres salg af tanderstatninger m.v., de selv har fremstillet.

Desuden foreslås en omlægning af opkrævningen af konsumisafgiften og mineralvandsafgiften (§ 5 og § 8). Dette vil resultere i, at ca. 2.400 virksomheder fremover kan undgå hver især at opkræve meget små afgiftsbeløb.

Det foreslås endvidere, at der foretages nogle ændringer vedrørende CO₂-afgiften (§ 15). For at opfyl-

de hensigten med CO₂-afgiften foreslås på den ene side en udvidet adgang for meget energiintensive virksomheder til at få en hurtigere tilbagebetaling af CO₂-afgiften, men på den anden side foreslås en værnbestemmelse i CO₂-afgiftsloven, der har til formål at hindre utilsigtet tilbagebetaling af CO₂-afgift. Samtidig foreslås et supplement til refusionsgrundlaget, som giver et mere retvisende billede af f.eks. ekspanderende virksomheders størrelse og aktivitetsniveau.

Herudover indeholder forslaget et forslag om forlængelse af den gældende registreringsafgiftsfritagelse for ældre motor køretøjer. Forslaget indeholder endelig et forslag om, at den i vægtafgiftsloven gældende åremålsgrænse for afgiftsbetaling som veterantomotorkøretøj erstattes med en »rullende« grænse.

Provenumæssige konsekvenser

Langt de fleste af de foreslåede ændringer er alene tekniske konsekvensændringer som følge af ny opbygning af momsloven.

Der er dog også foreslået visse andre mindre ændringer fortrinsvis begrundet af administrative og konkurrencemæssige årsager. Nogle af disse ændringer vil kunne have provenuvirkninger, jf. følgende tabel:

	Finansår mill. kr. uden moms	Helårsvirkning mill. kr. uden moms
Afgift på råstof til detail isfremstilling		
Konsumisafgiften	0,5	0
Afgift på råstof til detail mineralvandsfremstilling		
Mineralvandsafgiftslov	1	0
Visse varer i tilknytning til tandlægeydelser mv.		
Lønsumsafgift	3	5
Reduceret vægtafgift for ældre biler	+5	+5
Minimumsbestemmelse om promsgrundlag ved opgørelse af særlig refusion af CO ₂		
CO ₂ -afgiftslov	20	20

Lov om tilskud til dækning af CO ₂ -afgift i visse virksomheder	5	5
Fremskyndet tilbagebetaling af CO ₂ -afgift til visse energiintensive virksomheder		
CO ₂ -afgiftslov	+ 45	0
Lov om tilskud til dækning af CO ₂ -afgift i visse virksomheder	+ 15	0
I alt	+ 35	25

Afgift på råstof til fremstilling af is i detailedet, og afgiftsfrihed for sådanne is vil under forudsætning af, at detailvirksomhederne har et lager af råstof svarende til i gennemsnit ca. 1 måneds forbrug, medføre en engangsprovenugevinst på ca. 0,5 mill.kr.

Afgift på sirup til fremstilling af mineralvand i detailedet og afgiftsfrihed for sådan mineralvand vil under forudsætning af, at detailvirksomhederne har et lager af råstof svarende til i gennemsnit ca. 1 måneds forbrug, medføre en engangsprovenugevinst på ca. 1 mill.kr.

Forslaget om at give hjemmel til at opkræve lønsomsafgift for visse varer fremstillet i tilknytning til visse tandlergøydelse mv. vil med stor usikkerhed medføre en provenugevinst på ca. 5 mill.kr. årligt.

Forslaget om at lade flere yngre årgange af de ældre biler omfatte af reglerne for reduceret vægtafgift efter de gældende veteranbilsregler vil medføre et provenutab i størrelsesordenen 5 mill.kr., efter at man har taget hensyn til, at lidt flere af de ældre biler vil blive indregistreret.

Forslaget om, at færre virksomheder med fælles ejer får mulighed for at dele sig kunstigt op med henblik på at spare CO₂-afgift, vil sikre, at de hidtil forudsatte provenuvirkninger af CO₂-afgiftsloven kan fastholdes.

Forslaget om at fastsætte et minimum for promsgrundlaget på 10 pct. af det samlede salg således, at ikke energiintensive virksomheder, der midlertidigt måtte have et lille promsgrundlag, vil få mindre i særlig CO₂-afgiftsrefusion, vil give en provenugevinst på ca. 25 mill.kr. om året, heraf 20 mill.kr. på CO₂-afgiftskontoen og ca. 5 mill.kr. på kontoen for residualafgiftstilskuddet under Energiministeriet.

Forslaget om at give fremskyndet tilbagebetaling af særlig CO₂-afgiftsrefusion til energiintensive virksomheder og til visse rutebiler mv. vil medføre et engangsprovenutab på 60 mill.kr., heraf anslået 15 mill. kr. på kontoen for residualafgiftstilskuddet under Energiministeriet og resten under CO₂-afgiftsloven.

Erhvervsøkonomiske virkninger

Forslaget om isafgift og mineralvandsafgift skønnes at medføre administrative besparelser for de in-

volverede virksomheder, der langt overstiger likviditetsvirkningen af en vis fremrykning af afgiftsbetalingen. Forslaget om fremskyndet tilbagebetaling af CO₂-afgift, der især vil komme de virkelig energiintensive virksomheder til gode, vil medføre en væsentlig styrkelse af disse virksomheders likviditet. Forslaget om skærpede krav til opdeling af virksomheder med samme ejer vil i højere grad end nu sikre mod konkurrencefordrejning mellem virksomhederne. Minimumsbestemmelsen for promsgrundlaget vil medføre en vis belastning af virksomhedernes omkostninger, men forholdsvis lidt for konkurrenceevnen, idet de virksomheder, der vil blive berørt af bestemmelsen, ikke er energiintensive virksomheder, og at de derfor normalt vil gå ud fra, at deres energiforbrug er belastet med afgift. Det vil derfor normalt komme forholdsvis overraskende, at virksomheden f.eks. på grund af ekstraordinært store investeringer i et enkelt år får reduceret promsgrundlaget og dermed får CO₂-afgift retur.

Miljømæssige konsekvenser

Forslaget om reduktion af vægtafgiften for yngre veteranbiler vil i meget begrænset omfang medføre belastning af luftmiljøet, idet kun få af de ældre biler regelmæssigt anvendes til almindelig personbilskørsel, mens de fleste mere har karakter af samleobjekter end egentlige transportmidler.

Ændringerne af CO₂-afgiftsloven skønnes kun i begrænset omfang at få virkning på CO₂-udslip mv.

Administrative konsekvenser

Det skønnes, at lovforslaget vil medføre en engangsudgift i Told og Skat på ca. 3,4 mill.kr., som hovedsagelig kan henføres til information, porto og annoncer samt en årlig besparelse på ca. 0,3 mill.kr. vedrørende afgift på mineralvand og afgift på konsum-is.

Der skønnes ikke at være nævneværdige driftsudgifter forbundet med lovforslaget.

Herudover forventes det, at de årlige personale-mæssige besparelser på mineralvands- og konsumisafgiften modsvares af et tilsvarende merforbrug på CO₂-afgiften.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

A. Følgende bestemmelser er foranlediget af paragrafhensvisninger, der ændres som følge af forslaget til ny merværdiafgiftslov:

- § 1, nr. 6.
- § 2, nr. 1, 5, 6, 8 og 9.
- § 3, nr. 1 og 11.
- § 4, nr. 3, 11 og 13.
- § 5, nr. 12, 13, 20 og 22.
- § 6, nr. 9, 11 og 12.
- § 7, nr. 10, 12, 15, 16, 23 og 25.
- § 8, nr. 2, 7, 8 og 10.
- § 9, nr. 2, 7 og 9.
- § 10, nr. 2, 3, 5 og 10.
- § 11, nr. 1, 2, 3, 4, 6, 9, 10 og 12.
- § 12, nr. 1, 2, 3, 10 og 12.
- § 13, nr. 3, 4 og 9.
- § 14, nr. 1, 8 og 10.
- § 15, nr. 3, 4, 6, 13 og 16.
- § 16, nr. 1, 4, 8, 10, 14 og 16.
- § 17, nr. 3, 4, 9 og 12.
- § 18, nr. 1, 2 og 3.
- § 19, nr. 4 og 7.
- § 20, nr. 1-5, 9, 10 og 13.
- § 22, nr. 6.
- § 23, nr. 2.
- § 25, nr. 8.
- § 26, nr. 8.
- § 27.
- § 28, nr. 1.

B. Følgende bestemmelser tilpasses de ændrede regler i forslaget til ny merværdiafgiftslov om direkte indbringelse af sager for nævnet og om frister for indbringelse af klager for nævnet:

- § 1, nr. 9.
- § 3, nr. 10.
- § 4, nr. 12.
- § 5, nr. 21.
- § 6, nr. 10.
- § 7, nr. 24.
- § 8, nr. 9.
- § 9, nr. 8.
- § 10, nr. 4.
- § 11, nr. 11.
- § 12, nr. 11.
- § 13, nr. 10.
- § 14, nr. 9.
- § 15, nr. 14.
- § 16, nr. 15.
- § 17, nr. 10 og 11.
- § 18, nr. 4 og 5.
- § 19, nr. 5 og 6.
- § 20, nr. 11 og 12.

- § 24, nr. 1 og 2.
- § 25, nr. 1 og 6.
- § 26, nr. 1 og 6.

C. I følgende bestemmelser indsættes som i forslaget til ny merværdiafgiftslov en bestemmelse, der — bemyndiger skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om henstand med afgiftens betaling under klagesager, og som — fastslår, at regler om indbringelse af klager m.v. i § 80, stk. 2-5, i forslaget til ny merværdiafgiftslov finder tilsvarende anvendelse:

- § 1, nr. 10.
- § 3, nr. 12.
- § 4, nr. 14.
- § 5, nr. 23.
- § 6, nr. 13.
- § 7, nr. 26.
- § 8, nr. 11.
- § 9, nr. 10.
- § 10, nr. 6.
- § 11, nr. 13.
- § 12, nr. 13.
- § 13, nr. 10.
- § 14, nr. 11.
- § 15, nr. 17.
- § 16, nr. 17.
- § 17, nr. 13.
- § 18, nr. 6.
- § 19, nr. 8.
- § 20, nr. 14.
- § 24, nr. 3.
- § 25, nr. 7.
- § 26, nr. 7.
- § 30.

D. Med følgende bestemmelser tilpasses de gældende straffebestemmelser som konsekvens af forslaget til ny merværdiafgiftslov:

- § 1, nr. 11, 12 og 13.
- § 2, nr. 7.
- § 3, nr. 6, 8 og 9.
- § 4, nr. 8, 9 og 10.
- § 5, nr. 16, 18 og 19.
- § 6, nr. 5, 7 og 8.
- § 7, nr. 19, 21 og 22.
- § 8, nr. 13, 14 og 15.
- § 9, nr. 3, 5 og 6.
- § 10, nr. 7, 8 og 9.
- § 11, nr. 14, 15 og 16.
- § 12, nr. 7, 8 og 9.
- § 13, nr. 5, 7 og 8.
- § 14, nr. 4, 6 og 7.
- § 15, nr. 9, 11 og 12.
- § 16, nr. 12 og 13.
- § 17, nr. 5, 7 og 8.

- § 18, nr. 7, 9 og 10.
- § 19, nr. 9, 11 og 12.
- § 20, nr. 16, 17 og 18.
- § 21, nr. 1, 3 og 4.
- § 22, nr. 2, 4 og 5.
- § 23, nr. 3.
- § 24, nr. 4, 5 og 6.
- § 25, nr. 2, 4 og 5.
- § 26, nr. 2, 4 og 5.

E. Følgende bestemmelser er foranlediget af paragrafhenvvisninger, der ændres som følge af forslaget til ny toldlov:

- § 3, nr. 1 og 2.
- § 4, nr. 2 og 5.
- § 5, nr. 11.
- § 6, nr. 1 og 11.
- § 7, nr. 7, 9, 13 og 16.
- § 8, nr. 2.
- § 10, nr. 1.
- § 11, nr. 7 og 8.
- § 12, nr. 1 og 4.
- § 13, nr. 3.
- § 14, nr. 2.
- § 15, nr. 1.
- § 16, nr. 5.
- § 17, nr. 1, 2 og 3.
- § 19, nr. 1.
- § 20, nr. 6.

Til § 1

Til nr. 1

Efter lønsumsafgiftsloven skal virksomheder med afgiftsfri aktiviteter efter merværdiafgiftsloven med visse undtagelser betale afgift efter loven. De afgiftspligtige virksomheder er afgrænset i lønsumsafgiftslovens § 1, bl.a. ved en henvisning til merværdiafgiftslovens § 2, stk. 3.

I forslaget § 1, nr. 1, ændres denne henvisning til en række numre i § 13 i forslaget til lov om merværdiafgift (Momsloven), som modsvarer den gældende § 2, stk. 3. Der er dog ikke fuldstændigt sammenfald mellem de pågældende bestemmelser. Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget til ny merværdiafgiftslov, er fritagelsesbestemmelsen blevet ændret og præciseret i overensstemmelse med EFs 6. momsdirektiv.

Der er delvis taget højde herfor ved i henvisningen at undtage enkelte numre i nævnte forslags § 13. Det drejer sig om nr. 4 (visse foreninger), nr. 8 (kunstneres salg af egne værker), nr. 10 (salg af fast ejendom), nr. 14 (postvæsenets tjenesteydelser), nr. 15 (salg af postfriske frimærker), nr. 19 (velgørende arrangementer) og nr. 20 (genbrugsbutikker). Virksomheder

med sådanne leverancer skal derfor fortsat ikke betale afgift efter lønsumsafgiftsloven. Foreninger m.v., der er omfattet af henvisningen til »anden økonomisk virksomhed« i lønsumsafgiftslovens § 1, skal dog fortsat betale afgiften.

På enkelte områder berører den ændrede henvisning imidlertid omfanget af afgiftspligten. Efter § 13, stk. 1, nr. 1, i forslag til ny merværdiafgiftslov omfatter fritagelsen for hospitalsbehandling og lægevirksomhed også dentallaboratorier, tandlæger og praktiserende tandteknikeres salg af tanderstatninger m.v., de selv har fremstillet. Dette salg har hidtil været fritaget for moms efter bekendtgørelse nr. 644 af 20. oktober 1988 om fritagelse for at betale afgift efter merværdiafgiftsloven. På grund af den gældende henvisning i lønsumsafgiftslovens § 1 til merværdiafgiftslovens § 2, stk. 3, har der ikke været tilstrækkelig hjemmel til at afgiftsbelægge disse aktiviteter efter lønsumsafgiftsloven. Dette er utilsigtet, da de pågældende aktiviteter var omfattet af arbejdsmarkedsbidragsloven, der for så vidt angår de ikke-momspligtige aktiviteter er afløst af lønsumsafgiftsloven. Efter forslaget vil dentallaboratorier m.v. derfor også blive inddraget under lønsumsafgiften.

Virksomheder, der omfattes af den foreslåede nye fritagelse for selvstændige grupper af virksomheder i § 13, stk. 1, nr. 21, i forslag til ny merværdiafgiftslov skal betale lønsumsafgift.

Til nr. 2-3

Efter lovens § 2, stk. 4, er skatteministeren bemyndiget til at bestemme, at offentlige virksomheder skal registreres.

Det foreslås at ophæve bestemmelsen, da den ikke hidtil har været brugt. Merværdiafgiftsloven indeholder en tilsvarende bestemmelse om at skulle svare afgift efter pålæg, der ligeledes foreslås ophævet i forbindelse med revisionen af loven. Hvis der opstår behov for at inddrage offentlige virksomheder under afgiftspligten, kan det ske ved en lovændring.

Til nr. 4

Efter lovens § 2 a, stk. 2, kan skatteministeren bestemme, at andre grupper af virksomheder (end virksomhederne omfattet af bestemmelsens stk. 1) ikke skal betale afgift.

Det foreslås at ophæve bestemmelsen, da den ikke hidtil har været brugt. Merværdiafgiftsloven indeholder en tilsvarende dispensationsbestemmelse, der ligeledes foreslås ophævet i forbindelse med revisionen af loven. Hvis der opstår behov for at undtage andre virksomheder fra afgiftspligten, kan det ske ved en lovændring.

Til nr. 5

Ændringen indebærer en præcisering af de afgiftsbeløb m.v., for hvilke der kan foretages lønindeholdelse.

Til nr. 7-8

Ændringerne indebærer en præcisering af, at pligten efter lønsumsafgiftsloven til at videregive oplysninger m.v. alene påhviler de kommunale skattemyndigheder.

Til nr. 11

Bestemmelsen om bødeansvar for offentlige virksomheder udgår. Det sker som en konsekvens af den under nr. 2 foreslåede ophævelse af lønsumsafgiftslovens § 2, stk. 4, hvorefter skatteministeren kan bestemme, at offentlige virksomheder skal registreres.

Til § 2

Til nr. 2-4

Ved de foreslåede ændringer i nr. 2-4 samt forslaget om ændring af lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder (lovforslagets § 28, nr. 2) udvides adgangen til at få fremskyndet, dvs. månedsvist, tilbagebetaling af CO₂-afgiften. Herved vil også andre virksomheder end væksthugartnerierne kunne få fremskyndet tilbagebetaling af den særlige refusion efter CO₂-afgiftslovens § 9, stk. 2, samt tilskuddet efter tilskudsloven.

Virksomhederne får tilbagebetalt CO₂-afgift på 2 måneder, idet den første halvdel tilbagebetales fuldt ud, medens der tilbagebetales en stigende andel af den sidste halvdel, afhængig af virksomhedens relative energiforbrug. Såfremt energiforbruget er så stort, at det i en 12 måneders periode overstiger 3 pct. af promsgrundlaget (salg fratrukket køb) får virksomheden tilbagebetalt 90 pct. af denne del af CO₂-afgiften, dog fratrukket EFs minimumsafgifter. Herudover kan virksomheden få tilskud til dækning af resten af afgiften (bortset fra 10.000 kr.), såfremt den har fået et tilsagn om tilskud fra Energistyrelsen. Dette tilsagn fordrer, at virksomheden har været undergivet et energisyn.

Da virksomhedernes energiforbrug kan svinge kraftigt over året, vil en fremskyndet, månedsvist tilbagebetaling kunne resultere i, at virksomhederne får tilbagebetalt for meget og derfor skal tilbagebetale afgift. Af administrative grunde er det derfor ikke fundet anbefalelsesværdigt at give fremskyndet tilbagebetaling for denne del af CO₂-afgiften, bortset fra væksthugartnerier, som uanset energiforbrugets størrelse altid kan få godtgjort hele CO₂-afgiften

(bortset fra de 10.000 kr.), såfremt de har tilsagn fra Energistyrelsen.

Det har imidlertid vist sig, at en del energitunge virksomheder, hvis CO₂-afgift typisk konstant ligger over de 3 pct. af refusionsgrundlaget og i nogle tilfælde betydeligt over de 3 pct., lider et forholdsvist stort rentetab ved ikke at kunne få fremskyndet tilbagebetaling af de sidste 50 pct. af afgiften. Det foreslås derfor, at virksomheder med tilsagn om tilskud fra Energistyrelsen kan få fremskyndet tilbagebetaling af den særlige refusion og tilskuddet, hvis de i den foregående opgørelsesperiode på et år har haft en CO₂-afgift på over 3 pct. af promsgrundlaget. Herved begrænses risikoen for, at virksomheder, der løbende ligger og svinger omkring de 3 pct., og som ikke vil være berettiget til 90 pct. refusion og tilskud i sidste ende, får disse udbetalt i adskillige måneder om året.

Efter forslaget gives der desuden adgang til fremskyndet tilbagebetaling for virksomheder, der kan få tilbagebetalt afgiften efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4. Det drejer sig bl.a. om virksomheder, der ikke er omfattet af det generelle tilbagebetalingssystem for momsregistrerede virksomheder, f.eks. færgedrift og ultralet diesellole til rutebilddrift.

Til § 3

Til nr. 1

Henvisningen til den gældende merværdiafgiftslovs § 29, stk. 3, foreslås ændret til § 36, stk. 1, nr. 1 og 2, i spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven og tobaksafgiftsloven, og til § 36, stk. 1, nr. 1-3, i de øvrige afgiftslove, hvori henvisningen forekommer. Efter § 36, stk. 1, nr. 3, i forslaget til ny merværdiafgiftslov er varer, der sendes erhvervsmæssigt her til landet fra steder uden for EF, fritaget for afgift, når den samlede værdi af forsendelsen ikke overstiger 80 kr. Afgiftsfritagelsen omfatter dog ikke alkoholholdige varer, parfume og toiletvand samt tobaksvarer. De gældende regler, der svarer hertil, er fastsat i Skatteministeriets bekendtgørelse om fritagelse for merværdiafgift (moms) ved visse former for indførsel fra steder uden for EF, der er udstedt i medfør af § 29, stk. 3, i merværdiafgiftsloven samt forbrugsafgiftslovgivningen.

Til nr. 4-5

Efter forslaget skal de statslige told- og skattemyndigheder, som i flere af de nyere afgiftslove, kunne kræve regnskabsmateriale udleveret eller indsendt.

Til § 4

Til nr. 1

Det præciseres, at kun bryggerier, og ikke alle registrerede oplagshavere, kan få stillet afgiftsfri øl til rådighed for de personer, der arbejder på bryggeriet. Dette er i overensstemmelse med den før 1. januar 1993 gældende ølafgiftslov.

Til nr. 4

Det foreslås, at privatpersoner kan modtage småforsendelser (gaver) fra privatpersoner i et andet EF-land, som indeholder vin, uden at der skal betales yderligere dansk afgift (øl er allerede fritaget). Eventuelt forsøg på spekulation imødegås af høje fragtomkostninger. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser, herunder at betingelserne for sådanne forsendelser uden erhvervmæssig karakter skal opfylde bestemmelserne i § 16 i Skatteministeriets bekendtgørelse om fritagelse for merværdiafgift (moms) ved visse former for indførsel fra steder uden for EF.

Til nr. 15

Det foreslås at ophæve et krav om, at importeret øl, ud over de krav, der stilles til mærkning af al øl, skal forsynes med importørens navn.

Til § 5

Bestemmelsen indeholder forslag om at ændre opkrævningen af en mindre del af mineralvandsafgiften.

Mineralvand, der fremstilles i læskedrikautomater og i de såkaldte »post-mixapparater« i cafeterier, restauranter m.v., er omfattet af mineralvandsafgiften. Efter den nuværende ordning er indehaverne af de pågældende apparater registreret hos de statslige told- og skattemyndigheder og indbetaler afgiften på tilsvarende måde som egentlige mineralvandsfabrikker. Af de nuværende ca. 1.500 registrerede mineralvandsvirksomheder er det kun ca. 50, der er egentlige mineralvandsfabrikker. De resterende virksomheder er indehavere af læskedrikautomater o.lign.

Som led i en forenkling såvel for administrationen som for virksomhederne foreslås det, at afgiften omlægges således, at der indføres afgiftspligt for de læskedrikkoncentrater – den såkaldte sirup – der er beregnet til de pågældende automater. Virksomhederne får derved mulighed for at undgå registrering, således at de ikke længere skal føre afgiftsregnskab og indbetale mineralvandsafgift til de statslige told- og skattemyndigheder, når de anvender beskattet læskedrikkoncentrat. Omlægningen medfører, at antal-

let af registreringsforhold skønsmæssigt reduceres med ca. 1.400 virksomheder.

Til nr. 1

Den foreslåede ændring medfører, at der skal betales afgift af læskedrikkoncentrat (sirup), der alene er beregnet til erhvervmæssig fremstilling af kulsyreholdige læskedrikke i læskedrikautomater o.lign. Læskedrikkoncentrat, der er beregnet til privat fremstilling af læskedrikke eller til læskedrikke uden kulsyre, bliver ikke omfattet af afgiftspligten.

Til nr. 2

Afgiften skal efter forslaget beregnes af den mængde mineralvand, der kan fremstilles af koncentratet, efter samme sats (80 øre), som gælder for færdigproduceret mineralvand.

Til nr. 3-5

Ændringen i § 3, stk. 1, medfører, at de virksomheder, der fremstiller koncentrat til læskedrikautomaterne, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder, og virksomheder, der anvender koncentratet, kan afmeldes fra registrering. De foreslåede bestemmelser i § 3, stk. 2, og § 4, stk. 2, indebærer, at grossister skal registreres, således at afgiften først skal berigtiges, når de afgiftspligtige varer (det afgiftspligtige koncentrat) udleveres til den virksomhed, som anvender dem. § 4, stk. 1, svarer til den tidligere § 4 for så vidt angår de varer, der også tidligere var afgiftspligtige.

Til nr. 6

Bestemmelsen er nødvendig af hensyn til beregningen af afgiften og kontrollen hermed. Den indebærer desuden, at indehaverne af læskedrikautomater kan sikre sig, at der kun anvendes afgiftsberigtiget koncentrat.

Til nr. 7

Bestemmelsen angiver, hvorledes afgiften af læskedrikkoncentrat skal beregnes.

Til nr. 9-10

Ændringerne vedrører alene de varer, der er afgiftspligtige efter den gældende lov, og de medfører ingen realitetsændringer.

Til nr. 14-15

Nr. 14 medfører strafbarhed for mellemhandlers overtrædelse af registreringspligten og for overtræ-

F. t. l. vedr. forskellige afgiftslove m.v.

delse af kravet om pakningernes mærkning. Nr. 15 medfører ingen realitetsændring.

Til § 7

Til nr. 1-2

Vafler i forbindelse med chokolade m.v. er efter den gældende afgiftslov (§ 1, stk. 1, nr. 8) normalt afgiftspligtige af den fulde vægt, dvs. både vaflen og chokoladen. Med den nuværende formulering af loven bliver også isvafler (kræmmerhuse o.lign.), der er beregnet til at fylde is i, afgiftspligtige af den fulde vægt (vaffel og chokolade). Dette gælder dog ikke isfabrikernes fremstilling af færdigfremstillede vafelis med chokolade på vaflen.

For at skabe afgiftsmæssig ligestilling mellem alle isvafler i forbindelse med chokolade foreslås det at præcisere, at der i sådanne tilfælde kun skal betales afgift af den medgæede chokolademængde.

Til nr. 3, 4, 11 og 17

Det foreslås, at udenlandske virksomheder, der sælger afgiftspligtige chokoladevarer m.v. her til landet ved fjernsalg, og som ifølge merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, skal momsregistreres ved en herboende repræsentant, også skal registreres her i landet efter chokoladeafgiftsloven og betale afgift. Bestemmelsen vil indebære, at udenlandske virksomheder, der ved postordre eller lignende årligt sælger for mere end 280.000 kr. chokoladevarer til Danmark, skal betale dansk chokoladevareafgift.

Til nr. 5

Efter den gældende chokoladeafgiftslov skal isfabrikker o.lign. kun betale afgift af den overtrækschokolade, de anvender, men ikke af den fedtmængde, der af tekniske grunde tilsættes overtrækschokoladen, når den skal anvendes til is. Hvis isfabrikken selv fremstiller overtrækschokoladen, herunder tilsætningen af fedtet, får den et fradrag på 45 pct. Det foreslås, at alle varer af samme beskaffenhed også får et fradrag på 45 pct. i den afgiftspligtige vægt.

Til nr. 6 og 8

I den gældende chokoladeafgiftslov er der hjemmel til at godtgøre danske virksomheder deres forbrug af afgiftspligtig chokolade, hvis de eksporterer den fremstillede vare. Bestemmelsen har især betydning for virksomheder, der fremstiller varer, der ikke er afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven, men hvori chokolade eller andre afgiftspligtige bestanddele indgår. Hvis disse virksomheder eksporterer en stor del af deres produktion, kan udlægget af choko-

ladeafgiften blive tyngende for virksomheden. Det foreslås derfor, at der gennemføres en likviditetsmæssig lempelse for sådanne virksomheder.

Til nr. 16 og 17

Det foreslås, at de statslige told- og skattemyndigheder, ligesom i flere af de nyere afgiftslove, skal kunne kræve regnskabsmateriale udleveret eller indsendt.

Til § 8

Bestemmelsen indeholder forslag om at ændre opkrævningen af en mindre del af konsum-isafgiften.

Konsum-is, der fremstilles i soft-ice maskiner og lignende apparater i isboder, cafeteriaer, restauranter m.v., er omfattet af afgiftspligten af konsum-is. Efter den nuværende ordning er indehaverne af de pågældende maskiner registreret hos de statslige told- og skattemyndigheder og indbetaler afgiften på tilsvarende måde som egentlige konsum-is fabrikker. Af de nuværende knap 1.000 registrerede konsum-is virksomheder er der over 900, der alene fremstiller soft-ice.

Ved lovforslaget omlægges afgiften således, at der indføres afgiftspligt for konsum-is mix, der er beregnet til de pågældende soft-ice maskiner. Virksomhederne får derved mulighed for at undgå registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder, således at de ikke længere skal føre afgiftsregnskab og indbetale konsum-isafgift, når de anvender beskattet konsum-is mix.

Til nr. 1

Ændringen medfører, at der skal betales afgift af konsum-is mix, der alene er beregnet til erhvervs-mæssig fremstilling af konsum-is i soft-icemaskiner og lignende apparater. Der skal ikke betales afgift af konsum-is mix, der er beregnet til privat fremstilling af konsum-is eller til anvendelse i egentlige konsum-isfabrikker.

Til nr. 3

Det foreslås, at den gældende afgiftsfrigtagelse for diplomatiske institutioner, repræsentationer m.v. præciseres i selve lovteksten.

Til nr. 4

Ændringen medfører, at de virksomheder, der fremstiller konsum-is mix til brug i soft-icemaskiner og lignende apparater, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder og indbetale afgift af denne produktion. Ligeledes skal virksomheder, der

driver mellemhandel med konsum-is mix, registreres og indbetale afgift af disse varer. De virksomheder, der anvender varerne til fremstilling af soft-ice, kan til gengæld afmeldes fra registreringen hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Til nr. 5

Bestemmelsen er nødvendig af hensyn til beregningen af afgiften og kontrollen hermed. Den indebærer desuden, at indehavere af soft-ice maskiner og lignende apparater kan sikre sig, at de kun anvender afgiftsberigtiget konsum-is mix til fremstillingen af soft-ice. Kravet om mærkning gælder ikke ved levering af afgiftsfritagne varer til udlandet.

Til nr. 6

Bestemmelsen angiver, hvorledes afgiften af konsum-is mix skal beregnes.

Til nr. 12

Ændringen medfører strafbarhed for mellemhandleres overtrædelse af registreringspligten og for overtrædelse af kravet om pakningernes mærkning. Bestemmelsen indeholder desuden konsekvensændringer.

Til § 9

Bestemmelserne om afgiftspligt i § 2 i lov om afgift af visse flyrejser foreslås i nr. 1 omformuleret, således at de svarer til bestemmelserne for opkrævning af lufthavnspassagerafgift, jf. bl.a. §§ 3 og 4 i takstregulativ for Københavns Lufthavn. Ændringen indebærer ikke nogen realitetsændring, men har alene til formål at præcisere det gældende afgiftspligtige område. Desuden fastslås det, at flyrejser, der leveres til diplomatiske repræsentationer m.v., er afgiftsfri.

Til § 10

Det foreslås i nr. 11, at den gældende afgiftsfritagelse for diplomatiske institutioner, repræsentationer m.v. præciseres i selve lovtæksten.

Til § 11

Til nr. 5

Det foreslås, at den gældende afgiftsfritagelse for diplomatiske institutioner, repræsentationer m.v. præciseres i selve lovtæksten.

Til § 13

Det foreslås i nr. 2, at indbetaling af afgiftsbeløb

på under 50 kr. kan undlades i lighed med, hvad der gælder i andre punktafgiftslove.

Til § 15

Til nr. 2, 4 og 5

Efter CO₂-afgiftsloven får alle momsregistrerede virksomheder halvdelen af CO₂-afgiften godtgjort, på samme måde som de får energiafgifterne refunderet. Herudover kan særligt energiintensive virksomheder få refusion af en del af CO₂-afgiften afhængigt af, hvor energiintensiv virksomheden er. Målet for en virksomheds energiintensivitet defineres som forholdet mellem virksomhedens udgifter til CO₂-afgift og virksomhedens økonomiske aktiviteter målt på promsgrundlaget, dvs. virksomhedens salg ÷ køb.

I visse tilfælde, f.eks. i perioder hvor en virksomhed afholder store udgifter til investeringer, vil det nuværende refusionsgrundlag ikke give et retvisende billede af virksomhedens størrelse, fordi købet af investeringsgoder vejer meget tungt i promsgrundlaget, uanset godet lever i mange år. Det foreslås derfor, at refusionsgrundlaget mindst udgør 10 pct. af salget.

For at undgå unaturlige virksomhedsopdelinger med henblik på at opnå særlig refusion foreslås det, at virksomheder, det være sig momsregistrerede enheder eller juridiske enheder med samme ejer, som udgangspunkt skal opgøre refusionen efter § 9, stk. 2, under ét. F.eks. vil et selskab, der består af flere momsregistrerede virksomheder, skulle opgøre refusionen som én virksomhed.

For ikke at stille virksomheder med samme ejer dårligere end andre foreslås i stk. 2 en bred adgang til, at virksomheder, der i almindelighed betragtes som selvstændige enheder, kan opgøre refusionen selvstændigt. Virksomheden eller gruppen af virksomheder skal for at kunne opgøre refusionen selvstændigt opfylde en række betingelser.

For det første skal virksomheden være selvstændigt momsregistreret. En gruppe af virksomheder kan enten være registreret under ét eller hver for sig.

For det andet skal de have selvstændigt beliggende forretningslokaler. Har en virksomhed driftsmidler i flere lokaler, omfatter kravet alle lokalerne. Har to indbyrdes forbundne virksomheder lokaler i samme bygning, skal de derfor opgøre refusion under ét.

For det tredje skal virksomheden eller gruppen af virksomheder have egen ansvarlig ledelse, det vil sige, at den eller de personer, der kan handle i virksomhedens navn, ikke er sammenfaldende med ledelsen i en af de øvrige virksomheder.

For det fjerde må højst 10 pct. at de beskæftigede være ansat i de øvrige virksomheder. Beskæftigede og ansatte kan måles i timer eller antal, blot der anvendes samme opgørelse i begge tilfælde. Personer, der jævnlige udfører arbejde i virksomheden, anses for at være beskæftiget i virksomheden. F.eks. vil en ansat i et rengøringselskab typisk være beskæftiget i den virksomhed, hvor rengøringsydelsen leveres. Derimod vil en servicemontør eller revisor, der kun lejlighedsvis leverer arbejdsydelser til virksomheden, normalt ikke anses for at være beskæftiget i den pågældende virksomhed.

For det femte skal de markedsføre sig selvstændigt, det vil sige, at de udadtil optræder som en enhed ved at bruge eget navn, være selvstændigt opført i offentlige tilgængelige registre, f.eks. telefonbøger osv. Samtidig skal mindst 50 pct. af produktionen afsættes uden for kredsen af øvrige forbundne virksomheder.

Der kan dog forekomme eksempler, hvor det ud fra et konkurrencemæssigt synspunkt ikke vil være rimeligt at nægte virksomheder opsplætning, fordi de ikke opfylder den femte betingelse. Et teglværk, der har fælles ejer med en tømmerhandel, der aftager hele produktionen, kan således ikke opfylde kravene til selvstændig opgørelse. Derfor kan de statslige told- og skattemyndigheder give dispensation fra det sidste punkt, hvis virksomheden kan sandsynliggøre, at det ikke vil være unaturligt at udskille virksomheden, det vil sige, at de enkelte grupper af forbundne virksomheder skal kunne eksistere som ganske almindelige selvstændige virksomheder. I ovennævnte tilfælde kan der henvises til, at der eksisterer uafhængige teglværker enten i Danmark eller i udlandet, men det er som nævnt ikke et egentligt krav, at der faktisk eksisterer uafhængige virksomheder eller indbyrdes forbundne virksomheder med samme produktion, der opfylder alle betingelser i stk. 2.

Ændringen af lovens § 9, stk. 5, har til formål, at refusionsgrundlaget også giver et retvisende billede for virksomheder, der modtager produktionstilskud o. lign. Ved produktionstilskud forstås tilskud, der gives i direkte forbindelse med salg f.eks. styktilskud.

Herudover foreslås bestemmelserne i § 9, stk. 5 og 6, omformuleret som følge af de ændrede momsbestemmelser. Disse ændringer indebærer ikke nogen realitetsændringer.

Til nr. 7

Det foreslås, at indbetaling af afgiftsbeløb på under 50 kr. kan undlades i lighed med, hvad der gælder i andre punktafgiftslove.

Til nr. 8

Ved ændringen præciseres det i loven, at registrerede virksomheder, der kan få tilbagebetalt CO₂-afgift månedsvis efter lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, samt virksomheder, der desuden kan få udbetalt tilskud månedsvis til dækning af CO₂-afgiften, kan undlade at indbetale afgift af den del af forbruget, der tilbagebetales månedsvis eller dækkes af tilskud. Herved undgås det, at virksomheden skal indbetale CO₂-afgift af eget forbrug, som den skal have tilbagebetalt næsten samtidigt fra de statslige told- og skattemyndigheder.

Til § 16

Til nr. 1 og 8

Efter vandafgiftslovens § 4, stk. 2, skal virksomheder og institutioner, der leverer momsfri ydelser, og som følgelig ikke kan få tilbagebetalt vandafgift, registreres og betale afgift af vand fra egne borerer under visse forudsætninger. Den nævnte type virksomheder er afgrænset ved en henvisning til den gældende merværdiafgiftslovs § 2, stk. 3. Som følge af de nye momsbestemmelser foreslås henvisningen ændret til merværdiafgiftslovens § 13, stk. 1. Selv om bestemmelsen er præciseret og udvidet i forhold til den gældende § 2, stk. 3, har det i praksis ikke betydning for afgrænsningen i vandafgiftsloven.

Til nr. 2-3

Der betales afgift af de mængder vand, vandværkets kunder tilfaktureres. For at modvirke et for stort vandspild i ledningsnettet, skal der dog mindst betales afgift af 90 pct. af det fremstillede vand. Efter ønske fra vandværkerne foreslås det, at beregningen af den mindste afgiftspligtige mængde ændres for virksomheder, der enten leverer eller modtager vand fra andre registrerede virksomheder. Bestemmelsen herom er konsekvensændret og præciseret.

Til nr. 7 og 9

Det foreslås, at et negativt afgiftstilsvare udbetales til de registrerede virksomheder efter reglerne i merværdiafgiftslovens § 63. Et negativt afgiftstilsvare kan forekomme, hvor en virksomhed har foretaget for store aconto-opkrævninger set i forhold til forbruget, og hvor der f.eks. slutaftregnes i et kvartal uden samtidig udsendelse af en ny acontoregning, hvori et konstateret mindreforbrug kan modregnes.

Til nr. 11

Bestemmelsen foreslås ændret, således at der helt

generelt kan opkræves gebyr for erindringsskrivelser til afgiftspligtige.

Til § 19

I lighed med bestemmelser i alle andre punktafgiftslove foreslås det i nr. 2, at der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betalinger af afgift.

Til § 20

Til nr. 7-8

I lighed med bestemmelser i alle andre punktafgiftslove foreslås det i nr. 7, at der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betalinger af afgift, og i nr. 8, at der ved ikke-rettidig betaling skal betales mindst 50 kr. i morarenter.

Til § 22

Det foreslås i nr. 1, at registreringsafgiftsfritagelsen for eldrevne motorkøretøjer, der ellers udløber med udgangen af 1994, forlænges til udgangen af 1997. Dette sker for fortsat at støtte udviklingen og udbredelsen af denne type køretøjer.

Til § 23

Det foreslås i nr. 1 at erstatte den gældende åremålsgrænse – registrering inden 1. januar 1951 – for vægtafgiftsbetaling som veteranmotorkøretøj med en »rullende« grænse. Det foreslås, at den nedsatte sats anvendes, når der er forløbet 35 år fra et køretøjs

1. registrering. Forslaget svarer til den i registreringsafgiftslovens § 10, stk. 4, gældende regel, hvorefter den afgiftspligtige værdi for køretøjer, der er mere end 35 år gamle, kun er køretøjets brugsværdi.

Til § 28

Der foreslås under nr. 2 en udvidet adgang til fremskyndet tilbagebetaling af tilskud, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2-4.

Til § 29

I forbindelse med gennemførelsen af det indre marked på punktafgiftsområdet skal bestemmelserne om gensidig bistand også omfatte punktafgifterne på forarbejdet tobak, alkohol og alkoholholdige drikkevarer samt mineralolier, dvs. de harmoniserede punktafgifter. Dette er en konsekvens af Rådets direktiv 92/108 af 14. december 1992.

Til § 30

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 1994. Den foreslåede ændring af chokoladeafgiftsloven i lovforslagets § 7, nr. 1 (isvafler), foreslås dog sat i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende med virkning fra 10. december 1993.

Til § 31

Paragraffen indeholder de nødvendige overgangsbestemmelser i forbindelse med de foreslåede omlægninger af mineralvandsafgiften og konsumisafgiften.

Bilag

RÅDETS DIREKTIV 92/108/EØF
af 14. december 1992
om ændring af direktiv 92/12/EØF om den generelle
ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og
omsætning heraf samt om kontrol hermed samt
om ændring af direktiv 92/81/EØF

Artikel 1

Direktiv 92/12/EØF ændres således:

9) I afsnit III indsættes følgende artikel:

»Artikel 30a

Direktiv 76/308/EØF ændres således:

1) Titlen affattes således:

»Rådets direktiv af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæ-

iske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told, og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter.«

2) I artikel 2:

a) bliver litra e) til litra f)

b) indsættes efter litra d) følgende litra:

»e) følgende punktafgifter:

- punktafgift på forarbejdet tobak
- punktafgift på alkohol og alkoholholdige drikkevarer
- punktafgift på mineralolier«.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 34 af 20. januar 1992, som se-
nest ændret ved § 21 i lov nr. 1073 af 23. de-
cember 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres »ydelser, hvis afsætning er undtaget fra afgiftspligten efter merværdiafgiftslovens § 2, stk. 3,« til: »varer og ydelser, der er fritaget for afgift efter merværdiafgiftslovens § 13, stk. 1, nr. 1-3, nr. 5-7, nr. 9, nr. 11-13, nr. 16-18 og nr. 21,«.

§ 1. Der betales en afgift til statskassen af virksomheder, der mod vederlag leverer ydelser, hvis afsætning er undtaget fra afgiftspligten efter merværdiafgiftslovens § 2, stk. 3, jf. dog nedenfor stk. 2, og af virksomheder med anden økonomisk virksomhed, der mod vederlag leverer ydelser, der ikke er afgiftspligtige efter merværdiafgiftsloven. Der betales tillige afgift af virksomheder, der udgiver eller importerer aviser.

Stk. 2. ---

2. I § 2, stk. 3, udgår: », jf. dog stk. 4«.

3. § 2, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

§ 2. ---

Stk. 3. Offentlige virksomheder er undtaget fra registreringspligten, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Skatteministeren kan bestemme, at offentlige virksomheder skal registreres.

Stk. 5. Virksomheder omfattet af § 1, stk. 1, 1. pkt., der opgør afgiftsgrundlaget efter § 5, stk. 2, skal kun anmeldes til registrering, hvis de beskæftiger lønnet arbejdskraft.

4. § 2 a, stk. 2, ophæves.

§ 2 a. ---

Stk. 2. Skatteministeren kan bestemme, at andre grupper af virksomheder omfattet af registreringspligten ikke skal betale afgift.

5. I § 13 a ændres »Ubetalt afgift og rentebeløb« til: »Ubetalte afgifts- og rentebeløb, afgiftsforhøjelser samt gebyrer«.

§ 13 a. Ubetalt afgift og rentebeløb kan indrives ved indeholdelse i løn m.v. hos den pågældende efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelse, herunder om straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

6. I § 13 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 13 b. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgift.

7. I § 15, stk. 2, ændres »De lokale skattemyndigheder« til: »De kommunale skattemyndigheder«.

8. I § 15, stk. 3, ændres »de lokale skattemyndigheder« til: »de kommunale skattemyndigheder«.

§ 15. ---

Stk. 2. De lokale skattemyndigheder skal give told- og skatteregionen oplysning om forhold af betydning for kontrollen med opkrævning af afgift, som de under den skattemæssige kontrol bliver opmærksom på.

Stk. 3. Skatteministeren kan pålægge de lokale skattemyndigheder i forbindelse med den skattemæssige kontrol at indhente oplysninger af betydning for kontrollen med opkrævede afgiftsbeløb. Virksomhederne skal efter anmodning give skattemyndighederne sådanne oplysninger.

9. § 17 affattes således:

»§ 17. Det nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftslovens § 79, har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligten.
- 2) Spørgsmål om afgiftsgrundlaget.
- 3) Klager over skønsmæssige ansættelser efter § 11, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«

§ 17. Det nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftslovens § 37, har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om afgiftsgrundlaget.
- 3) Klager over skønsmæssige ansættelser efter § 11, stk. 2. Anmodning om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for told- og skatteregionen senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

10. Efter § 17 indsættes i afsnit V:

»§ 17 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift

i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«

11. § 18, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«

§ 18. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af et aktieselskab, anpartsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

12. § 19, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltale i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«

13. § 19, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«

§ 19. ---

Stk. 2. Med hensyn til tilkendegivelsen nævnt i stk. 1 finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om overtrædelse nævnt i § 18 indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

§ 2

I lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 628 af 20. oktober 1988, som senest ændret ved § 22 i lov nr.

1073 af 23. december 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 ændres »§ 20, stk. 3,« til: »§ 57, stk. 3,« og »§ 23« til: »§ 63«.

§ 1. Virksomheder, der efter merværdiafgiftslovens § 20, stk. 3, har fået tilladelse til at anvende en kortere afgiftsperiode end kvartalet, kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder forskudsvis få udbetalt et beløb svarende til det gennemsnitlige tilgodehavende af overskydende afgift efter § 23 i merværdiafgiftsloven.

2. § 2, stk. 1, affattes således:

»Virksomheder, der kan få tilbagebetalt afgift efter følgende love, kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder få afgiften tilbagebetalt månedsvis:

- 1) Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., dog bortset fra benzinafgift.
- 2) Lov om afgift af elektricitet.
- 3) Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 4) Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, dog kun afgift, der tilbagebetales efter lovens § 7, stk. 4, eller § 9, stk. 1.«.

3. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Væksthusgartnerier, der kan få tilbagebetalt afgift efter § 9, stk. 2, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, og som har tilsagn om tilskud fra Energistyrelsen efter lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder få tilbagebetalt den nævnte afgift månedsvis. Det samme gælder for andre virksomheder med tilsagn om tilskud fra Energistyrelsen, som kan godtgøre, at kuldioxidafgiften for virksomheden efter tilbagebetaling af 50 pct. af afgiften i henhold til kuldioxidafgiftslovens § 9, stk. 1, tillagt beløb, som kan medregnes efter kuldioxidafgiftslovens § 9, stk. 2, 4. pkt., inden for den seneste opgørelsesperiode har udgjort over 3 pct. af refusionsgrundlaget.«.

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

4. I § 2, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »efter stk. 1«: »og stk. 2«.

5. I § 2, stk. 2, 2. pkt., der bliver stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 25, stk. 1,« til: »§ 66, stk. 1,«.

§ 2. Virksomheder, der kan få tilbagebetalt afgift efter

- 1) lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., dog bortset fra benzinafgift,
- 2) lov om afgift af elektricitet,
- 3) lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller
- 4) § 9, stk. 1 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, for væksthushusholdninger, der har tilsagn fra Energistyrelsen efter lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, dog også for afgift efter § 9, stk. 2, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter,

kan efter anmodning til de statslige told- og skattemyndigheder få tilbagebetalt de nævnte afgifter månedsvis.

Stk. 2. Månedsvis tilbagebetaling efter stk. 1 kan kun gives til virksomheder, hvis samlede afgiftsbeløb efter de nævnte love udgør mindst 30.000 kr. årlig, og hvis afgiftsperiode efter merværdiafgiftsloven er kvartalet. Virksomheder, der er optaget i det register for landbrug og fiskeri m.v., der er nævnt i merværdiafgiftslovens § 25, stk. 1, kan dog få tilladelse til månedsvis tilbagebetaling af de nævnte afgifter, såfremt det samlede afgiftsbeløb udgør mindst 15.000 kr. årlig.

Stk. 3. ---

6. I § 4, stk. 1, ændres »§§ 31-33« til: »§§ 74-76«.

§ 4. Til brug ved kontrollen med udbetaling af beløb efter § 1 har de statslige told- og skattemyndigheder kontrolbeføjelser som nævnt i §§ 31-33 i merværdiafgiftsloven.

Stk. 2. ---

7. § 5, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

8. I § 5, stk. 5, ændres »§ 36« til: »§ 82«.

§ 5. ---

Stk. 4. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab el-

ler lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant.

Stk. 5. Bestemmelserne i merværdiafgiftslovens § 36 finder anvendelse for overtrædelser begået efter denne lov.

9. I § 5 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 5 b. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgifter, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgifterne.

§ 3

I lov om afgift af spiritus m.m., jf. lovbestemt gørelse nr. 644 af 2. august 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 22« til: »§ 4«, og i stk. 4 ændres »§ 29, stk. 3,« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1 og 2,«.

§ 15. Der sker afgiftsfritagelse efter EFs bestemmelser herom af varer, der

1) ---

4) leveres til de i toldlovens § 22 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v., og de hertil knyttede personer.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Der er afgiftsfrihed for varer, bortset fra vareprøver, der indføres eller modtages fra andre EF-lande, i samme omfang som efter merværdiafgiftslovens § 29, stk. 3, og for varer, som privatpersoner selv medfører til eget brug fra et andet EF-land, på de vilkår og i de mængder, der efter EFs bestemmelser kan indføres afgiftsfrit.

Stk. 5. ---

2. I § 18, stk. 1, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«.

§ 18. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EF eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed eller er fritaget efter § 15, stk. 4.

Afgiften betales ved indførelsen og afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8.

Stk. 2. ---

3. § 24, stk. 3, sidste pkt., ophæves.

§ 24. ---

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftsloven. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. ---

4. I § 27 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 4-7.

§ 27. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Virksomheder, der fra udlandet modtager, fremstiller eller driver mellemhandel med ethanolholdige ekstrakter, essenser o.lign., der ikke er omfattet af afgiftspligten efter § 1, skal føre deres regnskab på en sådan måde, at de på begæring kan give de statslige told- og skattemyndigheder oplysning om salget af disse varer til hver af de i § 7, stk. 1, nævnte virksomheder.

Stk. 4. ---

5. I § 31, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 27, stk. 2, 3 eller 4,« til: »§ 27, stk. 2, 3, 4 eller 5,«.

6. § 31, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«

§ 31. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1) ---

- 2) overtræder § 1, stk. 2 eller 3, § 3, stk. 3, § 4, stk. 2 eller 3, § 5, stk. 4, § 7, stk. 1, § 9, stk. 2 eller 4, § 9 a, stk. 1, 3 eller 4, 3. pkt., § 17, stk. 1, 2, 3 eller 4, § 18, stk. 3, § 20, stk. 1, 4, 5 eller 6, § 20 a, stk. 1, § 21, stk. 1, 2 eller 4, § 27, stk. 2, 3 eller 4, § 27 a, § 36, stk. 1, eller § 37,

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant.

7. I § 32, *stk. 1*, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

8. § 32, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«

9. § 32, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«

§ 32. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om de i § 31 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

»*Stk. 2.* Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1-3, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 4, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«

§ 33. Det nævnt, der er nedsat efter merværdiafgiftsloven, har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt,
- 2) spørgsmål om den afgiftspligtige værdi,
- 3) spørgsmål om, hvorvidt betingelserne for fritagelse efter § 14, stk. 1, nr. 5, er opfyldt, og
- 4) klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 24 foretagne skønsmæssige ansættelser.

11. I § 33 *b* ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 33 *b*. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

12. Efter § 33 *b* indsættes:

»§ 33 *c*. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«

§ 4

I lov nr. 1015 af 19. december 1992 om afgift af øl, vin og frugtvin m.m., som ændret ved § 9

10. I § 33 indsættes som stk. 2 og 3:

i lov nr. 1073 af 23. december 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, nr. 7, ændres »den registrerede oplagshaver« til: »et bryggeri«, og »oplagshaveren« ændres til: »bryggeriet«.

§ 10. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 9, stk. 1, fradrages

1) ---

7) øl, der af den registrerede oplagshaver vederlagsfrit stilles til rådighed for de hos oplagshaveren beskæftigede personer til forbrug på stedet.

Stk. 2. ---

2. I § 11, stk. 2, nr. 4, ændres »§ 22« til: »§ 4«.

3. I § 11, stk. 4, ændres »§ 29, stk. 3,« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1 og 2,«.

4. I § 11, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Skatteministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om afgiftsfritagelse for småforsendelser uden erhvervmæssig karakter, som privatpersoner modtager fra privatpersoner i et andet EF-land.«

§ 11. ---

Stk. 2. Der sker afgiftsfritagelse efter EFs bestemmelser herom af varer, der

1) ---

4) leveres til de i toldlovens § 22 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer.

Stk. 4. Der ydes afgiftsfritagelse af varer, der indføres eller modtages fra andre EF-lande, i samme omfang som efter merværdiafgiftslovens § 29, stk. 3, og for varer, som privatpersoner selv medfører til eget brug fra et andet EF-land, i hvilket de er erhvervet i beskattet stand.

Stk. 5. ---

5. I § 13, stk. 1, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i stk. 2 ændres »§ 82« til: »§ 29«.

§ 13. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EF eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 11, stk. 4. Afgiften

afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne om registrerede varemottagere tilsvarende anvendelse.

6. I § 14, stk. 6, ændres »Skatteministeren« til: »De statslige told- og skattemyndigheder«.

§ 14. ---

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse.

7. § 20, stk. 4, sidste pkt., ophæves.

§ 20. ---

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 2 og 3 kan indbringes for det i § 27 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden m.v. er gjort bekendt med afgørelsen.

Stk. 5. ---

8. § 25, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«

§ 25. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådan bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

9. § 26, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«

10. § 26, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«

§ 26. ---

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Ransagning kan ske i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov og bestemmelser udstedt i medfør af loven i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom.

11. I § 27 ændres »§ 37« til: »§ 79«.

12. I § 27 indsættes som stk. 2 og 3:

»*Stk. 2.* Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1, 2 og 4, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, 2 og 4, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

§ 27. Det nævn, der er nedsat efter § 37 i merværdiafgiftsloven, træffer den endelige administrative afgørelse af

- 1) spørgsmål om varers afgiftspligt efter §§ 1 og 3,
- 2) spørgsmål om den afgiftspligtige mængde,
- 3) klager over skønsmæssige ansættelser efter § 20, stk. 2 og 3, og § 31, stk. 1, og
- 4) spørgsmål om, hvorvidt betegnelser, etiketter, reklamer og lign. er i overensstemmelse med bestemmelserne i § 33, stk. 3.

13. I § 29 ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 29. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

14. Efter § 29 indsættes:

»§ 29 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

15. § 32, stk. 2, sidste pkt., ophæves.

§ 32. ---

Stk. 2. De emballager, i hvilke øllet udleveres fra den registrerede oplagshaver til forbrug her i landet, skal være forsynet med etiketter, der angiver virksomhedens navn, varens art og skattekasse samt emballagens nominelle indhold. For øl, som en virksomhed modtager fra udlandet, skal emballagen herudover forsynes med varemottagerens navn.

*Stk. 3. ---***§ 5**

I lov om afgift af mineralvand m.v., jf. lovbeholdning nr. 719 af 8. september 1993, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»Der svares afgift af følgende varer:

- 1) Mineralvand, limonade og lignende læskedrikke, dog bortset fra vin og frugtvin med et alkoholindhold på højst 1,2 pct. vol.,
- 2) sådanne frugt- og grøntsagssaft, most og lignende varer, der er umiddelbart drikkelige, og som er tilsat kulsyre,
- 3) nektar fremstillet af sådanne frugtsaft, der er umiddelbart drikkelige, og
- 4) læskedrikkoncentrater, der er bestemt til erhvervmæssig fremstilling af kulsyreholdige læskedrikke i læskedikautomater og lignende apparater.«.

§ 1. Der svares afgift af følgende varer:

1. Mineralvand, limonade og lignende læskedrikke, dog bortset fra vin og frugtvin med et alkoholindhold på højst 1,2 pct. vol.,
2. sådanne frugt- og grøntsagssaft, most og lignende varer, der er umiddelbart drikkelige, og som er tilsat kulsyre, og
3. nektar fremstillet af sådanne frugtsaft, der er umiddelbart drikkelige.

Stk. 2. ---

2. § 2, stk. 1, affattes således:

»Af de i § 1, stk. 1, nr. 1-3, nævnte varer udgør afgiften 80 øre pr. liter. Af de i § 1, stk. 1, nr. 4, nævnte varer udgør afgiften 80 øre pr. liter læskedrik, der kan fremstilles af de pågældende varer, beregnet på grundlag af de oplysninger, der er angivet på pakningen, jf. § 5.«.

§ 2. Afgiften udgør 80 øre pr. l.

Stk. 2. ---

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Virksomheder, der i erhvervmæssigt øjemed fremstiller afgiftspligtige varer, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder, inden virksomheden påbegyndes. Virksomheder, der kun fremstiller kulsyreholdige drikke i læskedrikautomater og lignende apparater af varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, nr. 4, skal dog ikke registreres. Aftapning eller pakning af varer i de pakninger, hvori varerne afsættes til forbrug, betragtes som fremstilling. De statslige told- og skattemyndigheder kan fastsætte nærmere bestemmelser for registrerede virksomheders aftapning og pakning hos andre virksomheder, herunder at sidstnævnte ikke kan registreres efter 3. pkt. for aftapning og pakning for den registrerede virksomhed.

Stk. 2. Virksomheder, der driver mellemhandel med varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, nr. 4, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 3. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registrering.

§ 3. Enhver virksomhed, der i erhvervmæssigt øjemed fremstiller afgiftspligtige varer, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder, inden virksomheden påbegyndes. Aftapning eller pakning af varer i de pakninger, hvori varerne afsættes til forbrug, betragtes som fremstilling. De statslige told- og skattemyndigheder kan fastsætte nærmere bestemmelser for registrerede virksomheders aftapning og pakning hos andre virksomheder, herunder at sidstnævnte ikke kan registreres efter 2. pkt. for aftapning og pakning for den registrerede virksomhed.

Stk. 2. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registrering.

4. I § 4 ændres »Registrerede virksomheder« til: »Virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1-3.«.

5. I § 4 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 1 eller 2, jf. § 1, stk. 1, nr. 4, er berettigede til at modtage varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, nr. 4, fra udlandet eller fra andre registrerede virksomheder, uden at afgiften er berigtiget, såfremt varerne er bestemt til videresalg.«.

§ 4. Registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, at modtage afgiftspligtige varer fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, såfremt varerne er bestemt til fremstilling af afgiftspligtige varer.

6. § 5 affattes således:

»§ 5. Pakninger til varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, nr. 4, skal ved udleveringen til forbrug her i landet være forsynet med påtegning om, at pakningen indeholder afgiftspligtigt læskedrikkoncentrat, der er bestemt til erhvervmæssig fremstilling af kulsyreholdige læskedrikke i læskedrikautomater og lignende apparater. Det skal desuden angives, hvor mange liter læskedrik der kan fremstilles af pakningens indhold.«.

§ 5. (Ophævet).

7. I § 6, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»For varer beregnet til erhvervmæssig fremstilling af kulsyreholdige læskedrikke i læskedrikautomater og lignende apparater opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde mineralvand, der kan fremstilles af varerne, jf. § 5.«.

§ 6. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode på grundlag af udleveringen fra virksomheden af afgiftspligtige varer i perioden.

Stk. 2. ---

8. § 8 affattes således:

»§ 8. Varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v., samt de hertil knyttede personer, er fritaget for afgift. Skatte-

ministeren kan fastsætte de nærmere regler for afgiftsfrigagelsen.«.

§ 8. Skatteministeren kan fastsætte regler om afgiftsfrihed for varer, der af registrerede virksomheder leveres til de i toldloven omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfrigagelse efter stk. 1.

9. I § 9, *stk. 1*, ændres »afgiftspligtige varer« til: »varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, nr. 1-3, og«.

10. I § 9, *stk. 2*, ændres »afgiftsberigtigede varer, der« til: »varer, der er afgiftsberigtiget efter § 1, stk. 1, nr. 1-3, og som«.

§ 9. De statslige told- og skattemyndigheder kan meddele virksomheder bevilling til afgiftsfrigagelse for afgiftspligtige varer, som leveres af registrerede virksomheder til erhvervsmæssig fremstilling af varer, der ikke er afgiftspligtige efter denne lov.

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der leveres til udlandet eller leveres til registrerede virksomheder til fremstilling af afgiftspligtige varer.

Stk. 3. ---

11. I § 10, *stk. 1*, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i *stk. 2* ændres »§ 82« til: »§ 29«.

§ 10. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EF eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed eller er omfattet af § 11. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne i § 10 a tilsvarende anvendelse.

12. I § 11 ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3«.

§ 11. Der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter merværdiafgiftslovens § 29, stk. 3.

13. I § 17, *stk. 3*, ændres »§ 37« til: »§ 79«, og *sidste punktum* ophæves.

§ 17. ---

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 37 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. ---

14. I § 21, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »§ 3, stk. 1, 1. pkt.«: »§ 3, stk. 2, § 5,«.

15. I § 21, *stk. 1, nr. 3*, ændres »§ 3, stk. 1, 3. pkt.« til: »§ 3, stk. 1, 4. pkt.«.

16. § 21, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 21. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1) ---

2) overtræder § 3, stk. 1, 1. pkt., § 10 a, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 12, stk. 1 og 3, § 13, stk. 1, § 18, stk. 2-6, og § 29, stk. 1 og 2,

3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i medfør af § 3, stk. 1, 3. pkt., og § 9, stk. 1,

4) ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

17. I § 22, *stk. 1*, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

18. § 22, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tilta-

lerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

19. § 22, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 22. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om de i § 21 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

20. I § 24 ændres »§ 37« til »§ 79«.

21. I § 24 indsættes som stk. 2 og 3:

»*Stk. 2.* Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

§ 24. Det efter § 37 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige mængde.
- 3) Klager over de statslige told- og skattemyndigheders skønmæssige ansættelser efter § 17.

22. I § 24 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 24 b. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

23. Efter § 24 b indsættes:

»§ 24 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

§ 6

I lov nr. 1016 af 19. december 1992 om tobaksafgifter, som ændret ved § 10 i lov nr. 1073 af 23. december 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 12, stk. 1, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i stk. 3 ændres »§ 82« til: »§ 29«.

§ 12. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EF eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en registreret oplagshaver eller er fritaget efter § 29, stk. 3. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8.

Stk. 2. ---

Stk. 3. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne om registrerede varemottagere tilsvarende anvendelse.

2. I § 17, stk. 2, sidste pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

3. § 17, stk. 4, sidste pkt., ophæves.

§ 17. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det skyldige afgiftsbeløb ikke opgøres på grundlag af regnskaberne, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 2 og 3 kan af virksomheden m.v. indbringes for det i § 27 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med afgørelsen.

Stk. 5. ---

4. I § 18, stk. 7, ændres »Skatteministeren« til: »De statslige told- og skattemyndigheder«.

§ 18. ---

Stk. 7. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse.

5. § 25, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 25. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

6. I § 26, stk. 1, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

7. § 26, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

8. § 26, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 26. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Ransagning kan ske i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov og bestemmelser udstedt i medfør af loven i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom.

9. I § 27 ændres »§ 37« til: »§ 79«.

10. I § 27 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1-4, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1-4, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 5, nævnte skønmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

§ 27. Det efter § 37 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af

- 1) spørgsmål om varers afgiftspligt,
- 2) spørgsmål om, hvilken afgiftsgruppe en vare henhører under,

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige afgiftslove m.v.

- 3) spørgsmål om en vares afgiftspligtige værdi,
- 4) spørgsmål om antallet af stykker, der skal lægges til grund ved en vares afgiftsberigtigelse, og
- 5) klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser efter § 17, stk. 2, § 30, stk. 2, og § 32, stk. 1.

11. I § 29, stk. 1, nr. 5, ændres »§ 22« til: »§ 4«, og i stk. 3 ændres »§ 29, stk. 3,« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1 og 2,«.

§ 29. Der svares ikke afgift af

- 1) ---
- 5) varer til de i toldlovens § 22 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Der ydes afgiftsfritagelse af varer, der indføres eller modtages fra andre EF-lande, i samme omfang som efter merværdiafgiftslovens § 29, stk. 3, og af varer, som privatpersoner selv indfører til eget brug, på de vilkår og i de mængder, der efter EFs bestemmelser kan medbringes.

Stk. 4. ---

12. I § 36 ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 36. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

13. Efter § 36 indsættes:

»§ 36 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

§ 7

I lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 646 af 2. august 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, indsættes som nr. 5:

»5. Isvafler (kræmmerhuse o.lign.), helt eller delvis i forbindelse med chokolade, kakao eller erstatning herfor.«.

2. I § 1, stk. 3, sidste pkt., indsættes efter »stk. 2, nr. 3«: »og 5«, og »yderligere« udgår.

§ 1. ---

Stk. 2. Fritaget for afgift efter kap. 1 er:

1. Varer hvis udlevering i medfør af § 34 i lov om apotekervæsenet, jf. lovbekendtgørelse nr. 248 af 2. juli 1962, er forbeholdt apotekerne.
2. Pulvere med indhold af kakao, der udelukkende falholdes som bestemt til fremstilling af kakaodrikke.
3. Kakao- og chokolademælk samt andre kakaoholdige mælkeprodukter, der er færdigfremstillede til forbrug.
4. Buddingpulver, dessertpulver, fromagepulver og kagepulver med indhold af kakao.

Stk. 3. For de i stk. 2, nr. 2, 3 og 4, nævnte varer er fritagelsen betinget af, at indholdet af kakao udgør mindre end henholdsvis 30 pct., 5 pct. og 25 pct. af varens vægt, og at vedkommende fabrikant, varemottager eller grossist på tydelig måde deklarerer kakaoinholdet i de for varerne udfærdigede fakturaer, prislister o.lign. samt på varernes detailemballage. For de i stk. 2, nr. 3, nævnte varer er fritagelsen yderligere betinget af, at varerne efter deres beskaffenhed eller anvendelse ikke kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af beskattede chokolade- og sukkervarer.

3. I § 3 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder.«.

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

§ 3. ---

Stk. 4. Forinden registrering sker, skal virksomhedens lokaler være godkendt af de statslige told- og skattemyndigheder. Godkendelse kan nægtes eller tilbagekaldes, hvis lokalerne er indrettet på en sådan måde, at de statslige told- og skattemyndigheders kontrol

efter § 23 ikke kan udføres på rimelig måde. Tilbagekaldes godkendelsen, bortfalder registreringen.

Stk. 5. Til de registrerede virksomheder udstedes et bevis for registrering.

4. I § 7 indsættes som stk. 3:

»*Stk. 3.* For en virksomhed, der er registreret efter § 3, stk. 5, opgøres den afgiftspligtige vægt for en afgiftsperiode som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg.«.

§ 7. ---

Stk. 2. Virksomheder, hvis salg af afgiftspligtige varer uden berigtigelse af afgift udgør mere end halvdelen af det samlede salg af afgiftspligtige varer beregnet efter engrosværdien, kan af de statslige told- og skattemyndigheder få tilladelse til at opføre den afgiftspligtige vægt efter reglerne i § 6. Tilladelsen er betinget af, at virksomhedens lokaler kan godkendes af de statslige told- og skattemyndigheder.

5. I § 8, stk. 1, indsættes som nr. 9:

»9. 45 pct. i den afgiftspligtige vægt for overtræk af chokolade, kakao eller lignende, der uden yderligere tilsætning af fedtstoffer (kokosolie o.lign.) anvendes af virksomheder, der fremstiller konsum-is.«.

§ 8. I den afgiftspligtige vægt, opgjort efter § 6 og § 7, fradrages:

1. ---

8. Varer, der fritages for afgift efter § 9, stk. 2 og 3.

Stk. 2. ---

6. I § 9, stk. 1, ændres »godtgøre afgift af« til: »give afgiftsgodtgørelse eller -fritagelse for«.

7. I § 9, stk. 2, ændres »§ 22« til: »§ 4«.

8. I § 9, stk. 4, ændres »godtgørelse af afgift for varer« til: »godtgørelse af eller fritagelse for afgift af varer«.

§ 9. Skatteministeren kan godtgøre afgift af varer, der anvendes til fremstilling af afgiftsfri varer, som leveres til udlandet. Afgiftsbeløb på under 50 kr. udbetales ikke.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om afgiftsfrihed for varer, der af registrerede virksomheder leveres til de i toldlovens § 22 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler om godtgørelse af afgift for varer, der leveres til udlandet.

9. I § 10, stk. 1, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i stk. 2 ændres »§ 82« til: »§ 29«.

§ 10. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EF eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed eller er fritaget efter § 11. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne i § 10 a tilsvarende anvendelse.

10. I § 11 ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3«.

§ 11. Der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter merværdiafgiftslovens § 29, stk. 3.

11. I § 15, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilsvarende gælder for det salg, der sker efter § 7, stk. 3.«.

§ 15. Afgiften af den månedlige udlevering af varer efter § 6, stk. 1, og afgiften af den månedlige fremstilling af overtræk eller af den månedlige udlevering af varer med afgiftspligtigt overtræk efter § 6, stk. 2, skal være indbetalt senest den 15. i den følgende måned. Udgør afgiften under 50 kr., kan erhvervsdrivende undlade at indbetale beløbet.

Stk. 2. ---

12. I § 18, stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven», og sidste punktum ophæves.

§ 18. ---

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. ---

13. I § 19, *stk. 2*, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i *stk. 3* ændres »§ 82« til: »§ 29«.

§ 19. ---

Stk. 2. Råstofafgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8, jf. dog *stk. 3*.

Stk. 3. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne i § 10 a tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. ---

14. I § 21 ændres »§ 29, *stk. 3*.« til: »§ 36, *stk. 1*, nr. 1-3.«.

§ 21. Der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter merværdiafgiftslovens § 29, *stk. 3*.

15. I § 22, *stk. 1*, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, i *stk. 2* ændres »§ 82« til: »§ 29«, og i *stk. 8* ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«, og *sidste punktum* ophæves.

§ 22. Af varer under toldtariffens pos. 1806; 1901, 1904, 1905, 2008, 2105, 2106 og 2202, der ikke i sig selv er afgiftspligtige efter kapitel 1 eller 2, men som indeholder afgiftspligtige bestanddele, svares ved indførsel fra steder uden for EF eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, en dækningsafgift. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8, jf. dog *stk. 2*.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne i § 10 a tilsvarende anvendelse.

Stk. 3-7. ---

Stk. 8. Varemodtageren kan indbringe en afgørelse efter *stk. 6* og *7* for det efter § 37 i

lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at varemodtageren er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 9. ---

16. I § 23 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Det i *stk. 1* nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder.«.

Stk. 3-6 bliver herefter *stk. 4-7*.

§ 23. De statslige told- og skattemyndigheder er berettiget til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de *stk. 1* omhandlede eftersyn.

Stk. 3. ---

17. I § 26, *stk. 1*, nr. 2, ændres »§ 3, *stk. 1* eller 2« til: »§ 3, *stk. 1*, 2 eller 5«, og »§ 23, *stk. 2*, 3 eller 4« ændres til: »§ 23, *stk. 2*, 3, 4 eller 5«.

18. § 26, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 26. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1. ---

2. Overtræder § 3, *stk. 1* eller 2, § 10 a, *stk. 1*, 2. pkt., eller *stk. 2*, § 12, *stk. 1-3*, § 13, *stk. 1*, § 14, *stk. 2*, § 19 b, § 23, *stk. 2*, 3 eller 4.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådan bødeansvar.

19. I § 27, *stk. 1*, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

20. § 27, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

21. § 27, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 27. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. — —

Stk. 4. Når sager om de i § 26 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

22. I § 28 ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

23. I § 28 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1-3 og 5, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 4 og 5, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet

kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

§ 28. Det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om, hvilken afgiftssats en afgiftspligtig vare henhører under.
- 3) Spørgsmål om den afgiftspligtige vægt.
- 4) Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 18 foretagne skønsmæssige ansættelser.
- 5) Klager over fastsættelse af vægten af en vares dækningsafgiftspligtige bestanddele, jf. § 22.

24. I § 28 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 28 b. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

25. Efter § 28 b indsættes:

»§ 28 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

§ 8

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 721 af 8. september 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Af her i landet fremstillet konsum-is mix, der er beregnet til erhvervmæssig fremstilling af konsum-is i soft-ice maskiner og lignende apparater, svares en afgift på 3 kr. 00 øre pr. liter konsum-is, der kan fremstilles af de pågældende varer.«.

2. I § 1, stk. 2, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, i stk. 3 ændres »§ 82« til: »§ 29«, og i stk. 5 ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3«.

3. I § 1 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Der svares ikke afgift af varer, der leveres til de i toldlovens § 4 nævnte diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v., samt de hertil knyttede personer.«

§ 1. Af her i landet i erhvervmæssigt øjemed fremstillet konsum-is svares en afgift til statskassen på 3 kr. 00 øre pr. liter.

Stk. 2. Samme afgift betales ved indførsel fra steder uden for EF eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed eller er fritaget efter § 1, stk. 5. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne om erhvervsdrivende varemottagere tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter merværdiafgiftslovens § 29, stk. 3.

4. § 3, stk. 1, affattes således:

»Virksomheder, der erhvervmæssigt fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder. Virksomheder, der kun fremstiller konsum-is i soft-ice maskiner og lignende apparater af varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, 2. pkt., skal dog ikke registreres.«

§ 3. Virksomheder, der erhvervmæssigt fremstiller eller fra udlandet modtager konsum-is, skal registreres hos de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 2. ---

5. I § 4 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Pakninger med varer, der er afgiftspligtige efter § 1, stk. 1, 2. pkt., skal ved udleveringen til forbrug her i landet være forsynet med påtegning om, at pakningen indeholder afgiftspligtig konsum-is mix, der er bestemt til

erhvervmæssig fremstilling af konsum-is i soft-ice maskiner og lignende apparater. Det skal desuden angives, hvor mange liter konsum-is der kan fremstilles af pakningens indhold.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 4. Registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode på en måned som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden.

Stk. 2. Varer, der af de registrerede virksomheder leveres til udlandet, fritages for afgift.

6. § 5, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. For varer, der er afgiftspligtige efter lovens § 1, stk. 1, 2. pkt., angives den afgiftspligtige mængde som den mængde konsum-is, der kan fremstilles af varerne, jf. § 4, stk. 2.«

§ 5. ---

Stk. 3. For varer, der almindeligvis afsættes til forbruger direkte efter aftapning fra fryser, angives den afgiftspligtige mængde på grundlag af den medgæede isblandings rumfang med tillæg af en svulmningsprocent på 75. Denne bestemmelse omfatter ikke is fremstillet af en isblanding med et lavere fedtindhold end 5 pct.

Stk. 4. ---

7. I § 8, stk. 2, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«, og sidste punktum ophæves.

§ 8. ---

Stk. 2. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte navn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

8. I § 9 ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

9. I § 9 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

§ 9. Det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Klager over foretagne skønmæssige ansættelser, jf. § 8, stk. 2.

10. I § 9 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 9 b. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

11. Efter § 9 b indsættes:

»§ 9 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

12. § 10, stk. 1, nr. 2, affattes således:

- »2) overtræder § 1, stk. 4, 2. pkt., § 3, stk. 1, 1. pkt., § 4, stk. 2, § 5, stk. 1 eller 2, § 5 a, stk. 1, eller § 7, stk. 2, 3. pkt., stk. 3 eller 6.«.

13. § 10, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 10. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) ---
- 2) overtræder § 1, stk. 4, 2. pkt., § 3, stk. 1, § 5, stk. 1 eller 2, § 5 a, stk. 1, eller § 7, stk. 2, 3. pkt., stk. 3 eller 4,

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant.

14. § 10 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

15. § 10 a, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 10 a. ---

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om de i § 10 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

§ 9

I lov nr. 389 af 6. juni 1991 om afgift af visse flyrejser, som ændret ved § 7 i lov nr. 1073 af 23. december 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

»§ 2. Afgiften udgør 65 kr. pr. passager, der fra dansk lufthavn rejser til udlandet som pas-

sager i et luftfartøj, der er godkendt til mere end 10 passagersæder, eller som har største tilladte startvægt på over 5.700 kg.

Stk. 2. Der svares ikke afgift af

- 1) transit- og transferpassagerer, såfremt rejsen står i direkte forbindelse med flyrejse fra udland,
- 2) luftbefordrerens personale på tjenesterejse og
- 3) børn under 2 år.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler om afgiftsfrihed for flyrejser, der af registrerede virksomheder leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v., samt de hertil knyttede personer.«.

§ 2. Afgiften udgør 65 kr. pr. passager, der fra dansk lufthavn rejser til udlandet.

Stk. 2. Der svares ikke afgift af

- 1) transit- og transferpassagerer, såfremt rejsen står i direkte forbindelse med flyrejse fra udland,
- 2) passagerer i luftfartøjer, der ikke er godkendt til mere end 10 passagersæder, eller hvis største tilladte startvægt ikke overstiger 5.700 kg,
- 3) luftbefordrerens personale på tjenesterejse og
- 4) børn under 2 år.

2. I § 8, *stk. 3*, ændres »(momslovens) § 37« til: »§ 79«.

§ 8. ---

Stk. 3. En afgørelse efter *stk. 2* kan af virksomheden indbringes for det i merværdiafgiftslovens (momslovens) § 37 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for told- og skattevæsenet senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. ---

3. § 12, *stk. 4, 1. pkt.*, affattes således:

»For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 12. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet

som sådant bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab som sådant bødeansvar.

4. I § 13, *stk. 1*, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

5. § 13, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Med hensyn til den i *stk. 1* nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

6. § 13, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 13. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i *stk. 1* nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om de i § 12 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

7. I § 14 ændres »(momslovens) § 37« til: »§ 79«.

8. I § 14 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, *stk. 5*, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet finder tilsvarende anvendelse for de i *stk. 1*, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler derfor.«

§ 14. Det efter merværdiafgiftslovens (momslovens) § 37 nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om, hvilket antal passagerer afgiften skal svares af.
- 2) Klager over de af told- og skattevæsenet i henhold til § 8, stk. 2, foretagne skønmæssige ansættelser.

9. I § 16 ændres »(momslovens) § 39 d« til: »§ 83«.

§ 16. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens (momslovens) § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

10. Efter § 16 indsættes:

»§ 16 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«

11. Overalt i loven ændres »told- og skattevæsenet« til: »de statslige told- og skattemyndigheder«.

12. Overalt i loven ændres »Told- og skattevæsenet« til: »De statslige told- og skattemyndigheder«.

13. Overalt i loven ændres »told- og skattevæ-

senets« til: »de statslige told- og skattemyndigheders«.

§ 10

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lov-bekendtgørelse nr. 720 af 8. september 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 16 a, stk. 1, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i stk. 2 ændres »§ 82« til: »§ 29«.

§ 16 a. Ved indførsel af varer fra steder uden for EF eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, svares afgiften ved indførslen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne i stk. 3-7 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

2. I § 18, stk. 2, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«, og *sidste punktum* ophæves.

§ 18. ---

Stk. 2. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

3. I § 19 ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

4. I § 19 indsættes som stk. 2 og 3:

»*Stk. 2.* Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. An-

modning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«

§ 19. Det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Klager over de skønsmæssige ansættelser, jfr. § 18, stk. 2.

5. I § 19 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 19 b. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

6. Efter § 19 b indsættes:

»§ 19 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«

7. § 22, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«

§ 22. ---

Stk. 4. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant.

8. § 22 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«

9. § 22 a, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«

§ 22 a. ---

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om de i § 22 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

10. I § 24, stk. 2, ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3«.

11. § 24, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der svares ikke afgift af varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v., samt de hertil knyttede personer.«

§ 24. ---

Stk. 2. Der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter merværdiafgiftslovens § 29, stk. 3.

Stk. 3. Skatteministeren er bemyndiget til, hvor ganske særlige forhold gør sig gældende, at fritage for afgift i henhold til nærværende lov.

§ 11

I lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 2. august 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

§ 4. Skatteministeren kan efter samråd med det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn fritage varer af typer, der må antages udelukkende

kende at blive anvendt til erhvervsmæssigt formål, for afgift. Skatteministeren kan endvidere efter samråd med nævnet fritage varer for afgift, såfremt varernes anvendelse til teknisk brug eller praktiske administrative hensyn i ganske særlig grad taler derfor.

2. I § 5, stk. 1, ændres »§ 5, stk. 1, for en udenlandsk virksomheds salg« til: »§ 47, stk. 2«.

§ 5. Afgift svares af den, der i erhvervsmæssig øjemed fremstiller afgiftspligtige varer eller driver mellemhandel med sådanne varer. Tilsvarende gælder for den, der er anmeldt til registrering efter merværdiafgiftslovens § 5, stk. 1, for en udenlandsk virksomheds salg.

Stk. 2. ---

3. I § 10, stk. 1 og 2, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

§ 10. Den afgiftspligtige værdi er det vederlag, som modtageren skal yde for varerne indbefattet afgift efter denne lov, hvorimod afgift efter lov om almindelig omsætningsafgift ikke medregnes. Kasserabatter og andre rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen, skal medregnes i den afgiftspligtige værdi. Til den afgiftspligtige værdi medregnes endvidere i alle tilfælde agentprovision o.lign. I tilfælde, hvor der ikke finder modydelse sted, er den afgiftspligtige værdi virksomhedens almindelige pris ved udleveringen af sådanne varer mod vederlag. Kan en sådan pris ikke konstateres, fastsættes den afgiftspligtige værdi af det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte navn på grundlag af virksomhedens indkøbspris med tillæg af de omkostninger og den avance, der i almindelighed skønnes at indgå i den afgiftspligtige værdi for sådanne varer.

Stk. 2. Såfremt der ved afgiftsberigtigelsen af en vare mangler sådanne dele, der er nødvendige ved brugen af varen, eller hvortil varen er indrettet, kan det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte navn bestemme, at den afgiftspligtige værdi skal forhøjes med et beløb svarende til værdien af de manglende dele.

4. I § 12 ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3«.

5. I § 12 indsættes som stykke 2:

»Stk. 2. Der svares ikke afgift af varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v., samt de hertil knyttede personer.«.

§ 12. Der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter merværdiafgiftslovens § 29, stk. 3. Der indrømmes endvidere afgiftsfrihed for uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt materiale i samme omfang som fastsat for toldfrihed efter De europæiske Fællesskabers bestemmelser herom. Dette gælder også ved modtagelse af varer, der efter De europæiske Fællesskabers bestemmelser herom er i fri omsætning i Fællesskabernes medlemslande.

6. I § 13, stk. 2, ændres »§ 29, stk. 2, 2. pkt.« til: »§ 32, stk. 1, 2. pkt.«.

§ 13. ---

Stk. 2. Hvor afgift svares i forbindelse med modtagelsen eller indførslen, jf. § 15, stk. 3 og 7, udgør afgiften for de i § 1, nr. 1, nævnte varer 15 pct. af en i overensstemmelse med reglerne om toldværdien for værditoldpligtige varer fastsat værdi tillagt eventuel told og 20 pct. af det herved udkomne beløb. For beregningen af den nævnte værdi gælder de i merværdiafgiftslovens § 29, stk. 2, 2. pkt., fastsatte bestemmelser.

Stk. 3. ---

7. I § 15, stk. 7, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«.

8. I § 15, stk. 8, ændres »§ 82« til: »§ 29«.

§ 15. ---

Stk. 7. I de i § 5, stk. 2, omhandlede tilfælde svares afgift i forbindelse med indførslen. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne om erhvervsdrivende varemodtagere tilsvarende anvendelse.

Stk. 9. ---

9. I § 20, stk. 3, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«, og *sidste punktum*, ophæves.

§ 20. ---

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. ---

10. I § 21 ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

11. I § 21 indsættes som stk. 2 og 3:

»*Stk. 2.* Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

§ 21. Det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige værdi.
- 3) Klager over foretagne skønsmæssige ansættelser, jf. § 20, stk. 3.

12. I § 21 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 21 b. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på be-

løb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

13. Efter § 21 b indsættes:

»§ 21 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

14. § 25, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 25. ---

Stk. 4. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant.

15. § 25 a, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

16. § 25 a, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 25 a. ---

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om de i § 25 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

§ 12

I lov nr. 1029 af 19. december 1992 om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., som ændret ved lov nr. 478 af 30. juni 1993 og lov nr. 489 af 30. juni 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 22« til: «§ 4», og i stk. 7 ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3«.

§ 9. Der sker afgiftsfrigørelse, når en oplagshaver leverer

1) ---

4) varer til de i toldlovens § 22 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Der ydes afgiftsfrigørelse af varer, der indføres eller modtages fra andre EF-lande i samme omfang som efter merværdiafgiftslovens § 29, stk. 3. Der ydes endvidere afgiftsfrigørelse for olieprodukter, som medbringes fra udlandet til brug i køretøjets normale brændstoftank eller reservedunk, jf. dog § 13, stk. 4.

Stk. 8. ---

2. I § 11, stk. 3, ændres »§ 25, stk. 1,« til: »§ 66, stk. 1,«.

§ 11. ---

Stk. 3. Afgiften af motorbrændstof, der udelukkende anvendes til virksomhed omfattet af merværdiafgiftslovens § 25, stk. 1, refunderes efter stk. 2. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse for transport fra ejendommens område af egne produkter hidrørende fra den nævnte virksomhed. Afgift af motorbrændstof anvendt i registrerede motorkøretøjer refunderes ikke.

Stk. 4. ---

3. I § 12, stk. 3, ændres »§ 23« til: »§ 63«.

§ 12. ---

Stk. 3. Tilbagebetalingen sker ved, at virksomheden foretager modregning i sit afgifts-tilsvar efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden

efter de i merværdiafgiftslovens § 23 anførte regler.

Stk. 4. ---

4. I § 13, stk. 1, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i stk. 3 ændres »§ 82« til: »§ 29«.

§ 13. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EF eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 9, stk. 7. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. ---

Stk. 3. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne om registrerede varemottagere tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. ---

5. I § 14, stk. 9, ændres »Skatteministeren« til: »De statslige told- og skattemyndigheder«.

§ 14. ---

Stk. 9. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse.

6. § 20, stk. 4, sidste pkt., ophæves.

§ 20. ---

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 2 og stk. 3 kan indbringes for det i § 27 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden m.v. er gjort bekendt med afgørelsen.

Stk. 5. ---

7. § 25, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 25. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrel-

se, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

8. § 26, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltale- og retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

9. § 26, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 26. ---

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Ransagning kan ske i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov og bestemmelserne udstedt i medfør af loven i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom.

10. I § 27 ændres »§ 37« til: »§ 79«.

11. I § 27 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

§ 27. Det efter § 37 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af

- 1) spørgsmål om varers afgiftspligt efter § 1 og

- 2) klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 20, stk. 2 og 3, og § 29, stk. 1, truffne afgørelser.

12. I § 34 ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 34. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

13. Efter § 34 indsættes:

»§ 34 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

§ 13

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 734 af 4. november 1991, som senest ændret ved lov nr. 491 af 30. juni 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 2, ændres »skatteministeren« til: »de statslige told- og skattemyndigheder«.

§ 7. ---

Stk. 2. De nærmere bestemmelser om regnskabsførelsen fastsættes af skatteministeren.

2. I § 9, stk. 1, indsættes som 2. punktum: »Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.«.

§ 9. Afgiften af de i en måned stedfundne leverancer m.v. skal indbetales til de statslige told- og skattemyndigheder senest den 15. i den følgende måned.

Stk. 2. ---

3. I § 11, stk. 2, ændres »§ 37« til: »§ 79«, i stk. 8 ændres »§ 23« til: »§ 63«, og i stk. 10 ændres »§ 22« til: »§ 4«.

§ 11. ---

Stk. 2. Tilbagebetaling kan dog ikke finde sted for så vidt angår afsætning af de i bilaget til nærværende lov nævnte ydelser. Spørgsmål om afgrænsningen af disse ydelser afgøres af det i merværdiafgiftslovens § 37 omhandlede nævn.

Stk. 3-7. ---

Stk. 8. Tilbagebetalingen sker ved, at virksomheden foretager modregning i sit afgifts-tilsvar efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 23 anførte regler.

Stk. 9. ---

Stk. 10. Skatteministeren kan fastsætte regler om afgiftsfritagelse for elektricitet, der leveres til de i toldlovens § 22 nævnte diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

4. I § 14, stk. 3, ændres »§ 37« til: »§ 79«, og sidste punktum ophæves.

§ 14. ---

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 37 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. ---

5. § 15, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«

§ 15. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber og lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

6. I § 16, stk. 1, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

7. § 16, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tilta-

lerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«

8. § 16, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«

§ 16. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om de i § 15 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

9. I § 17 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 17 b. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

10. Efter § 17 b indsættes:

»§ 17 c. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i § 11, stk. 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 2. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i § 11, stk. 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i § 14,

stk. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

§ 17 d. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

§ 14

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 727 af 1. november 1991, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 490 af 30. juni 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, *stk. 3*, ændres »§ 23« til: »§ 63«.

§ 9. ---

Stk. 3. Tilbagebetalingen sker ved, at virksomheden foretager modregning i sit afgifts-tilsvar efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 23 anførte regler.

Stk. 4. ---

2. I § 10, *stk. 1*, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i *stk. 2* ændres »§ 82« til: »§ 29«.

§ 10. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EF eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en registreret virksomhed. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne i § 10 a tilsvarende anvendelse.

3. § 16, *stk. 3, sidste pkt.*, ophæves.

§ 16. ---

Stk. 3. Afgørelser efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i § 22 omhandle-

de nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med afgørelsen.

Stk. 4. ---

4. § 20, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 20. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

5. I § 21, *stk. 1*, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

6. § 21, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

7. § 21, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 21. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om de i § 20 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsple-

jelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

8. I § 22 ændres »§ 37« til: »§ 79«.

9. I § 22 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige myndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«

§ 22. Det efter § 37 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt efter § 1.
- 2) Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 16, stk. 2, truffede afgørelser.

10. I § 25 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 25 b. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

11. Efter § 25 b indsættes:

»§ 25 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«

§ 15

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 718 af 8. september 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 22« til: »§ 4«.

§ 7. Fritaget for afgift er

1) ---

- 4) afgiftspligtige varer, der leveres fra en registreret virksomhed eller en virksomhed, der har bevilling til afgiftsgodtgørelse, jf. § 8, til de i toldlovens § 22 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer.

Stk. 2. ---

2. I § 9, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »Virksomheder»: », jf. dog § 9 a,«.

3. I § 9, stk. 2, 3. pkt., ændres »§ 25, stk. 1,« til: »§ 66, stk. 1,«.

4. § 9, stk. 4, 5 og 6, affattes således:

»Stk. 4. Virksomhedens refusionsgrundlag efter stk. 2 er værdien af virksomhedens salg m.v. med fradrag af værdien af virksomhedens indkøb m.v., dog mindst 10 pct. af virksomhedens salg m.v.

Stk. 5. Som salg m.v. efter stk. 4 anses de leverancer, der er omfattet af merværdiafgiftslovens §§ 4-10, og som ikke er fritaget efter merværdiafgiftslovens § 13. Værdien af salget m.v. skal opgøres efter merværdiafgiftslovens §§ 27-30. I værdien medregnes dog ikke de afgifter i henhold til andre love, som det påhviler virksomheden at indbetale i forbindelse med den pågældende levering. I værdien medregnes eksportrestitutions- og produktionstilskud, som virksomheden modtager i forbindelse med den pågældende levering.

Stk. 6. Som indkøb m.v. efter stk. 4 anses anskaffelse af varer og ydelser, hvoraf merværdiafgiften er fradragsberettiget efter merværdiafgiftslovens §§ 37-41, samt anskaffelse af varer og ydelser, der er omfattet af merværdiafgiftslovens § 34, stk. 1, nr. 7-9, nr. 12-14 og nr. 16.«

§ 9. ---

Stk. 2. Virksomheder kan ud over tilbagebetaling efter stk. 1 få tilbagebetalt 50 pct.

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige afgiftslove m.v.

af den del af afgiften, jf. stk. 3, hvoraf der ikke er ydet tilbagebetaling efter stk. 1, og som overstiger 1 pct. af virksomhedens refusionsgrundlag, jf. stk. 4. Tilbagebetaling ydes dog med 75 pct. af den del, der overstiger 2 pct., og med 90 pct. af den del, der overstiger 3 pct. af refusionsgrundlaget. Tilbagebetalingen ydes efter et fradrag på 11 øre pr. kg fuelolie og 5 øre pr. l gas- og dieselolie, der er anvendt til varmfremstilling, bortset fra olie vedrørende aktiviteter omfattet af § 25, stk. 1, i merværdiafgiftsloven. Virksomheden kan til den afgift, hvoraf der ikke er ydet tilbagebetaling efter stk. 1, medregne et beløb på 11 øre pr. normal m3 (Nm3) naturgas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm3 i det omfang, naturgassen er anvendt til formål, der er tilbagebetalingsberettiget efter stk. 3, nr. 1.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Virksomhedens refusionsgrundlag efter stk. 2 er værdien af virksomhedens salg m.v. med fradrag af værdien af virksomhedens indkøb m.v.

Stk. 5. Som salg m.v. efter stk. 4 anses den omsætning, hvoraf der betales merværdiafgift, jf. merværdiafgiftslovens §§ 11-13, samt omsætning, der efter merværdiafgiftslovens § 12, stk. 1-3, kan holdes uden for den afgiftspligtige omsætning. Værdien af salget m.v. skal opgøres efter §§ 7-10 i merværdiafgiftsloven. I værdien medregnes dog ikke de afgifter i henhold til andre afgiftslove, som det påhviler virksomheden at indbetale i forbindelse med den pågældende omsætning.

Stk. 6. Som indkøb m.v. efter stk. 4 anses anskaffelse af varer og ydelser, hvoraf merværdiafgiften er medregnet til den indgående afgift efter merværdiafgiftslovens §§ 15 og 16, samt anskaffelse af varer og ydelser, der er omfattet af merværdiafgiftslovens § 12, stk. 1-3.

Stk. 7. ---

5. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Med henblik på opgørelse af refusion efter § 9, stk. 2, skal virksomheder, der i opgørelsesperioden eller en del af denne har været indbyrdes forbundne virksomheder, foretage opgørelsen af refusionsgrundlag og afgift for virksomhederne under ét. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer 90 pct. eller mere af kapitalen i hver virksom-

hed eller direkte eller indirekte råder over 90 pct. eller mere af en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i personskattelovens § 19 a, stk. 3, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for én og samme person.

Stk. 2. Virksomheder, der er omfattet af stk. 1, kan dog foretage selvstændig opgørelse for én eller flere af de indbyrdes forbundne virksomheder, såfremt de

- 1) er registrerede efter merværdiafgiftsloven,
- 2) drives fra forretningslokaler, der er geografisk adskilt fra de øvrige forbundne virksomheders lokaler,
- 3) har egen daglig ansvarlig ledelse,
- 4) har højst 10 pct. af de beskæftigede ansat i de øvrige forbundne virksomheder,
- 5) markedsfører sig selvstændigt, og mindst 50 pct. af de fremstillede varer og ydelser sælges til andre end de i stk. 1 nævnte virksomheder.

Stk. 3. Såfremt virksomhederne ikke opfylder betingelserne i stk. 2, nr. 5, kan de statslige told- og skattemyndigheder efter anmodning give tilladelse til at foretage selvstændig opgørelse, såfremt de pågældende kan sandsynliggøre, at tilsvarende produktion kan foregå i en selvstændigt momsregistreret virksomhed, der kan opnå refusion efter § 9, stk. 2.«

6. I § 10, stk. 2, ændres »§ 23« til: »§ 63«.

§ 10. ---

Stk. 2. Virksomheder kan uanset stk. 1 løbende foretage modregning i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetaling ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 23 anførte regler. Tilbagebetalingsbeløbet anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven. Beløbet angives i hele kroner, idet der ses bort fra ørebeløbet.

Stk. 3. ---

7. I § 13, stk. 1, indsættes som sidste punktum:

»Udgør afgiften under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades.«

8. I § 13 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Registrerede virksomheder skal ikke indbetale afgift af den del af eget forbrug, for hvilken der kan ske månedvis tilbagebetaling af afgiften efter § 2 i lov om fremskyndet tilba-

gebetaling af visse afgifter eller månedsvis udbetaling af tilskud efter § 2, stk. 3, 4. pkt., i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug.«.

§ 13. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode og senest den 15. i den følgende måned til de statslige told- og skattemyndigheder angive mængden af de varer, hvoraf virksomheden skal betale afgift, jf. § 5 og § 6, og senest samme dato indbetale afgiften heraf til de statslige told- og skattemyndigheder. Angivelsen skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse.

Stk. 2. ---

Stk. 3. ---

9. § 15, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 15. ---

Stk. 5. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

10. I § 16, stk. 1, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

11. § 16, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

12. § 16, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 16. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelser og erklæ-

rer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om de i § 15 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

13. I § 17 ændres »§ 37« til: »§ 79«.

14. I § 17 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1 nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristen, hvis særlige forhold taler herfor.«.

§ 17. Det efter § 37 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder foretagne skønsmæssige ansættelser efter § 13, stk. 3, og § 19, stk. 2.

15. § 19, stk. 2, sidste pkt., ophæves.

§ 19. ---

Stk. 2. Såfremt en virksomhed har fået udbetalt for meget i godtgørelse efter §§ 8-10, afkræves den for meget udbetalte godtgørelse til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af den for meget udbetalte godtgørelse ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet efter bestemmelserne i § 29, stk. 1, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., eller § 14, stk. 2, i lov om afgift af elektricitet. Afgørelsen skal indeholde oplysninger om klageadgang efter § 17. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med afgørelsen.

Stk. 3. ---

16. I § 22 ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 22. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

17. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

§ 16

I lov nr. 492 af 30. juni 1993 om afgift af ledningsført vand foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 2, ændres »ydelse omfattet af § 2, stk. 3, i merværdiafgiftsloven, og som i forbindelse med deres levering af disse ydelser« til: »varer og ydelser omfattet af merværdiafgiftslovens § 13, stk. 1, og som i forbindelse med deres levering af disse varer og ydelser«.

§ 4. ---

Stk. 2. Virksomheder, der leverer ydelser omfattet af bilaget til nærværende lov, og virksomheder og institutioner m.v., der leverer ydelser omfattet af § 2, stk. 3, i merværdiafgiftsloven, og som i forbindelse med deres levering af disse ydelser forbruger ledningsført vand fra andre anlæg end almene vandforsyningsanlæg, skal anmelde sig til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder, såfremt det nævnte vandforbrug overstiger 1000 m³ årligt.

Stk. 3. ---

2. § 7, stk. 1 og 2, affattes således:

»For virksomheder registreret efter § 4, stk. 1, er den afgiftspligtige mængde i en afgiftsperiode de leverancer, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontooprævninger, i den pågældende periode, med fradrag efter § 8.

Stk. 2. Den samlede afgiftspligtige mængde for et år udgør dog mindst 90 pct. af den fremstillede mængde tillagt den modtagne mængde, der er faktureret til virksomheden fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, og fratrukket den mængde, der er faktureret til andre registrerede virksomheder og udlandet.«.

§ 7. For virksomheder registreret efter § 4, stk. 1, er den afgiftspligtige mængde i en afgiftsperiode de leverancer, for hvilke der er udstedt fakturaer, herunder acontooprævninger, i den pågældende periode, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Den samlede afgiftspligtige mængde for et år udgør dog mindst den modtagne mængde, der er faktureret til virksomheden fra andre registrerede virksomheder og fra udlandet, fratrukket den mængde, der er faktureret til andre registrerede virksomheder og til udlandet, og tillagt 90 pct. af den fremstillede mængde.

Stk. 3. ---

3. § 8 affattes således:

»§ 8. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 7, stk. 1, fradrages

- 1) vand, der tilføres en anden registreret virksomhed, jf. § 5, og
- 2) vand, der leveres til udlandet.«.

§ 8. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 7, stk. 1, fradrages

- 1) vand, der tilføres en anden registreret virksomhed, jf. § 5,
- 2) vand, der er fritaget for afgift efter § 10, og
- 3) vand, der leveres til udlandet.

4. I § 9, stk. 6, ændres »§ 23« til: »§ 63«.

§ 9. ---

Stk. 6. Tilbagebetalingen sker ved, at virksomheden foretager modregning i sit afgifts-tilsvar efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 23 anførte regler. Afgiftsbeløb på under 50 kr. udbetales ikke.

Stk. 7. ---

5. I § 10 ændres »§ 22« til: »§ 4«.

§ 10. Vand, der leveres til de i toldlovens § 22 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer, er fritaget for afgift. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for afgiftsfritagelsen.

6. I § 12, stk. 2, ændres »Skatteministeren« til: »De statslige told- og skattemyndigheder«.

§ 12. ---

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse og for indretningen af teknisk måleudstyr og montering af dette i virksomhederne.

7. I § 14 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Et negativt afgiftstilsvær udbetales til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler. Afgiftsbeløb på under 50 kr. udbetales ikke.«.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

8. I § 14, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »ydelser omfattet af § 2, stk. 3,« til: »varer og ydelser omfattet af § 13, stk. 1,«, og »disse ydelser« ændres til: »disse varer og ydelser«.

9. I § 14, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

§ 14. ---

Stk. 3. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i rente for hver påbegyndt måned regnet fra sidste rettidige indbetalingsdag, dog mindst 50 kr.

Stk. 4. Afgift, der skal betales efter § 2, stk. 2, opkræves af den kommune, hvori ejendommen er beliggende. Afgiftsbeløbet forhøjes med 25 pct. Kommunerne fastsætter de nærmere regler for indbetalingen af afgiften.

Stk. 5. For virksomheder og institutioner m.v., der leverer ydelser omfattet af § 2, stk. 3, i merværdiafgiftsloven, forhøjes afgiftsbeløbet for vand, der forbruges efter § 4, stk. 2, i forbindelse med leveringen af disse ydelser med 25 pct.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte regler for kommunernes afregning til Told- og Skattestyrelsen af afgift opkrævet efter stk. 4.

10. I § 15, stk. 3, ændres »§ 37« til: »§ 79«, og sidste punktum ophæves.

§ 15. ---

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 37 omhandlede nævnet. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. ---

11. I § 16 udgår: »til de registrerede virksomheder«.

§ 16. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringskrivelser til de registrerede virksomheder vedrørende betaling af afgift.

12. § 20, stk. 4, 1. pkt., affattes således:

»For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 20. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

13. § 21, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 21. ---

Stk. 4. Ransagning kan ske i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov og bestemmelser udstedt i medfør af loven i overensstemmelse med retsplejelovens regler herom.

14. I § 22 ændres »§ 37« til: »§ 79«.

15. I § 22 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet,

finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1-4, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1-4, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 5, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«

§ 22. Det efter § 37 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af

- 1) spørgsmål om afgiftspligt,
- 2) spørgsmål om den afgiftspligtige mængde,
- 3) spørgsmål om antallet af de i § 7, stk. 4, nævnte boligenheder,
- 4) spørgsmål om afgrænsningen af de i bilaget til nærværende lov nævnte ydelser, jf. § 9, stk. 2, og
- 5) klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 15, stk. 2, truffede afgørelser.

16. I § 25 ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 25. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

17. Efter § 25 indsættes:

»§ 25 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«

§ 17

I lov om afgift af visse detailsalgspakninger og visse poser af papir eller plast m.v., jf. lov bekendtgørelse nr. 794 af 29. september 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 2, nr. 3, ændres »§ 80« til: »§ 58«.

§ 6. ---

Stk. 2. De statslige told- og skattemyndigheder kan meddele aftapningsvirksomheder og mellemhandlere godtgørelse af den erlagte afgift af afgiftsberigtigede pakninger, som ubrugte eller påfyldt indhold, enten

1. ---
3. leveres til virksomheder, der har bevilling til told- og afgiftsfrigtagelse i henhold til toldlovens § 80.

Stk. 3. ---

2. I § 7, stk. 1, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i stk. 2 ændres »§ 82« til: »§ 29«.

§ 7. Af pakninger (beholdere) og poser, der indføres fra steder uden for EF eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EF-landes afgiftsområde, svares afgiften ved indførelsen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 3 a. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne i § 7 a tilsvarende anvendelse.

3. I § 8 ændres »§ 29, stk. 3,« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3,« og »§ 24« til: »§ 2«.

§ 8. Der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter merværdiafgiftslovens § 29, stk. 3, bortset fra varer, der indføres efter toldlovens § 24.

4. I § 14, stk. 3, ændres »§ 37« til: »§ 79«, og *sidste punktum* ophæves.

§ 14. ---

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 37 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. ---

5. § 18, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«

§ 18. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

6. I § 19, stk. 1, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

7. § 19, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«

8. § 19, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«

§ 19. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om de i § 18 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

9. I § 21, stk. 1, ændres »§ 37« til: »§ 79«.

10. § 21, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel

karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.«

11. I § 21 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«

§ 21. Det efter § 37 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

1. Spørgsmål om varers afgiftspligt.
2. Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 14 foretagne skønsmæssige ansættelser.

Stk. 2. Andre afgørelser efter loven kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

12. I § 21 a ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 21 a. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgift.

13. Efter § 21 a indsættes:

»§ 21 b. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrative myndighed, jf. dog § 21.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af de statslige told- og skattemyndigheder, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 21 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

§ 18

I lov om afgift af affald og råstoffer, jf. lov-bekendtgørelse nr. 882 af 17. november 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 21, *stk. 3*, ændres »momslovens § 37« til: »merværdiafgiftslovens § 79«, og *sidste punktum* ophæves.

§ 21. ---

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe en skønsmæssig ansættelse efter stk. 2 for det efter momslovens § 37 nedsatte nævn. Klage skal indgives til de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt virksomheden.

Stk. 4. ---

2. I § 29 ændres »momslovens § 39 d« til: »merværdiafgiftslovens § 83«.

§ 29. Reglerne om eftergivelse og henstand i momslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgift.

3. I § 32, *stk. 1*, ændres »§ 37 i momsloven« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

4. § 32, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1-3, omhandlede spørgsmål.«.

5. I § 32 indsættes som stk. 3:

»*Stk. 3.* Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet

senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 4, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

§ 32. Det efter § 37 i momsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse i følgende tilfælde:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt efter kapitel 1 og 2.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige vægt efter § 10.
- 3) Spørgsmål om virksomheders registreringspligt efter kapitel 2.
- 4) Klager over skønsmæssige ansættelser efter § 21.

Stk. 2. Andre afgørelser efter loven, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

6. Efter § 32 indsættes i kapitel 4:

»§ 32 a. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 32.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af de statslige told- og skattemyndigheder, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 32 b. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

7. § 33, *stk. 4, 1. pkt.*, affattes således:

»For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 33. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

8. I § 34, *stk. 1*, indsættes efter »skatteministeren«: »eller den, ministeren bemyndiger dertil,«.

9. § 34, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Med hensyn til den i *stk. 1* nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

§ 34. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelserne og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i *stk. 1* nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

10. § 35 affattes således:

»§ 35. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 35. Når sager om de overtrædelser, der er nævnt i § 33, indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

§ 19

I lov om afgift af chlorfluorcarboner og haloner (CFC-afgift), jf. lovbekendtgørelse nr. 881 af 17. november 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 3*, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i *stk. 4* ændres »§ 82« til: »§ 29«.

§ 3. ---

Stk. 3. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8, jf. dog *stk. 4*.

Stk. 4. For dækningsafgiftspligtige varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne i § 3 a tilsvarende anvendelse.

2. § 10, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringskrivelser vedrørende betaling af afgift.«.

§ 10. ---

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler om gebyr for erindringskrivelser vedrørende betaling af afgift m.v.

3. § 13, *stk. 3, sidste pkt.*, ophæves.

§ 13. ---

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det i § 16 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med afgørelsen.

Stk. 4. ---

4. I § 16, *stk. 1*, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

5. § 16, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, *stk. 5*, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i *stk. 1*, nr. 1, omhandlede spørgsmål.«.

6. I § 16 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i *stk. 1*, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i *stk. 1*, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest

4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«

§ 16. Det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt efter § 1 og § 3.
- 2) Klager over skønsmæssige ansættelser efter § 13, stk. 2.

Stk. 2. Andre afgørelser efter loven, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

7. I § 16 a ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 16 a. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgift.

8. Efter § 16 a indsættes:

»§ 16 b. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 16.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af de statslige told- og skattemyndigheder, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 16 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«

9. § 17, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner,

fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«

§ 17. ---

Stk. 4. Begås en af de nævnte overtrædelser af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

10. I § 18, stk. 1, ændres »tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han« til: »eller den, ministeren bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende«.

11. § 18, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«

§ 18. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erklærer sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

12. § 19 affattes således:

»§ 19. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«

§ 19. Når sager om de overtrædelser, der er nævnt i § 17, indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvoksager.

§ 20

I lov om visse miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 883 af 17. november 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

§ 2. Skatteministeren kan efter samråd med det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn fritage varer af typer, der må antages udelukkende at blive anvendt til erhvervsmæssigt formål, for afgift. Skatteministeren kan endvidere efter samråd med nævnet fritage varer for afgift, såfremt varernes anvendelse til teknisk brug eller praktiske administrative hensyn i ganske særlig grad taler derfor.

2. I § 3, *stk. 1*, ændres »§ 5, stk. 1, for en udenlandsk virksomheds salg« til: »§ 47, stk. 2«.

§ 3. Afgift svares af den, der i erhvervsmæssigt øjemed fremstiller afgiftspligtige varer eller driver mellemhandel med sådanne varer. Tilsvarende gælder for den, der er anmeldt til registrering efter merværdiafgiftslovens § 5, stk. 1, for en udenlandsk virksomheds salg.

Stk. 2. ---

3. I § 7, *stk. 1 og 2*, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

§ 7. Den afgiftspligtige værdi er det vederlag, som modtageren skal yde for varerne indbefattet afgift efter denne lov, hvorimod afgift efter lov om almindelig omsætningsafgift ikke medregnes. Kasserabatter og andre rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen, skal medregnes i den afgiftspligtige værdi. Til den afgiftspligtige værdi medregnes endvidere i alle tilfælde agentprovision og lignende. I tilfælde, hvor der ikke finder modydelse sted, er den afgiftspligtige værdi virksomhedens almindelige pris ved udleveringen af sådanne varer mod vederlag. Kan en sådan pris ikke konstateres, fastsættes den afgiftspligtige værdi af det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn på grundlag af virksomhedens indkøbspris med tillæg af de omkost-

ninger og den avance, der i almindelighed skønnes at indgå i den afgiftspligtige værdi for sådanne varer.

Stk. 2. Såfremt der ved afgiftsberigtigelsen af en vare mangler sådanne dele, der er nødvendige ved brugen af varen, eller hvortil varen er indrettet, kan det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn bestemme, at den afgiftspligtige værdi skal forhøjes med et beløb svarende til værdien af de manglende dele.

4. I § 9 ændres »§ 29, stk. 3« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3«.

§ 9. Der er afgiftsfrihed for varer, der modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter merværdiafgiftslovens § 29, stk. 3.

5. I § 10, *stk. 2*, ændres »§ 29, stk. 2, 2. pkt., i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 32, stk. 1, 2. pkt., i merværdiafgiftsloven«.

§ 10. ---

Stk. 2. Hvor afgift svares i forbindelse med modtagelsen eller indførslen, jf. § 11, stk. 3 og 7, udgør afgiften for de i § 1, nr. 1, nævnte varer 50 pct. og for de i § 1, nr. 2, nævnte varer 20 pct. af en i overensstemmelse med reglerne om toldværdien for værditoldpligtige varer fastsat værdi tillagt eventuel told og 20 pct. af det derved udkomne beløb. For beregningen af den nævnte værdi gælder de i § 29, stk. 2, 2. pkt., i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) fastsatte bestemmelser.

Stk. 3. ---

6. I § 11, *stk. 7*, ændres »kapitel 8« til: »kapitel 4«, og i *stk. 8* ændres »§ 82« til: »§ 29«.

7. § 11, *stk. 10*, affattes således:

»*Stk. 10.* Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringskrivelser vedrørende betaling af afgift.«

§ 11. ---

Stk. 7. I de i § 3, stk. 2, omhandlede tilfælde svares afgift i forbindelse med indførslen. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 8, jf. dog stk. 8.

Stk. 8. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 82 i toldloven, finder reglerne om erhvervsdrivende varemottagere tilsvarende anvendelse.

Stk. 9. ---

Stk. 10. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om gebyr for erindringsskrivelser vedrørende betaling af afgift m.v.

8. I § 16, stk. 2, 2. pkt., ændres »10 kr.« til: »50 kr.«.

9. I § 16, stk. 3, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«, og *sidste punktum* ophæves.

§ 16. ---

Stk. 2. Det skyldige afgiftsbeløb forfalder til betaling 14 dage efter påkrav. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales af virksomheden, dog mindst 10 kr.

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. ---

10. I § 17, stk. 1, ændres »§ 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift)« til: »§ 79 i merværdiafgiftsloven«.

11. § 17, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.«.

12. I § 17 indsættes som stk. 3:

»*Stk. 3.* Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønmæssige ansæt-

telser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

§ 17. Det efter § 37 i lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varens afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige værdi.
- 3) Klager over foretagne skønmæssige ansættelser, jf. § 16, stk. 3.

Stk. 2. Andre afgørelser efter loven kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

13. I § 17 a ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 17 a. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgift.

14. Efter § 17 a indsættes:

»§ 17 b. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 17.

Stk. 3. Ministeren kan på eget initiativ tage en afgørelse, der er truffet af de statslige told- og skattemyndigheder, op til nærmere undersøgelse og afgørelse.

§ 17 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

15. § 18 affattes således:

»§ 18. Betales forfalden afgift ikke senest den 14. dag efter betalingsfristens udløb, kan

de statslige told- og skattemyndigheder inddrage registreringen, indtil de forfaldne afgifter er betalt.«.

§ 18. Såfremt skyldig afgift ikke betales senest 14 dage efter indbetalingsfristens udløb, bortfalder retten til at drive den registrerede virksomhed, indtil det skyldige beløb er betalt.

16. § 21, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 21. ---

Stk. 4. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant.

17. § 22, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

18. § 22, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 22. ---

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om de i § 21 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som statsadvokatsager.

§ 21

I lov om afgift ved overdragelse af aktier m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 717 af 8. september 1993, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 9. ---

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

2. I § 10, stk. 1, indsættes efter »skatteministeren«: »eller den, ministeren bemyndiger der-til,«.

3. § 10, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

§ 10. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder reglerne i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

5. § 11 affattes således:

»§ 11. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 11. Når sager om de i § 9 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

§ 22

I lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 665 af 16. august 1993, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 13, ændres »1994« til: »1997«.

§ 2. Fritaget for afgift er:

1) ---

13) eldrevne motorkøretøjer med tilladt totalvægt ikke over 2 tons, som anmeldes til registrering efter færdselsloven inden udgangen af 1994,

Stk. 2. ---

2. § 27, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«

§ 27. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

3. I § 28, stk. 1, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

4. § 28, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«

5. § 28, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«

§ 28. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet

frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om de i § 27 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

6. I § 31 a ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 31 a. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

§ 23

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 163 af 31. marts 1993, foretages følgende ændringer:

1. § 15, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Når der er forløbet 35 år fra et køretøjs 1. registrering, skal der fra den følgende afgiftsperiode kun betales vægtafgift og udligningsafgift med 1/4 af satserne i § 3, stk. 1, og § 4, stk. 1. Det er en betingelse, at køretøjet fremtræder som ved 1. registrering.«

§ 15. ---

Stk. 3. Af køretøjer, som første gang er registreret inden den 1. januar 1951, svares vægtafgift og udligningsafgift med 1/4 af satserne i § 3, stk. 1, og § 4, stk. 1.

2. I § 22 ændres »39 d« til: »§ 83«.

§ 22. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

3. § 23, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 23. ---

Stk. 4. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant.

§ 24

I lov nr. 421 af 13. juni 1990 om afgift af spillekasinoer, som ændret ved § 3 i lov nr. 1073 af 23. december 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 6, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 79 omhandlede nævn.«.

§ 6. ---

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i momslovens § 37 omhandlede nævn. Begæringen herom skal være fremsat over for told- og skatteforvaltningen senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. ---

2. § 9 affattes således:

»§ 9. Det nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftslovens § 79, har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om, hvilket beløb afgiften skal beregnes af.
- 2) Klager over skønsmæssige ansættelser efter § 6, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for det i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af det i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser

skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

§ 9. Det efter momslovens § 37 nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om, hvilket beløb afgiften skal beregnes af.
- 2) Klager over de af told- og skatteforvaltningen i henhold til § 6 foretagne skønsmæssige ansættelser.

3. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

4. § 12, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 12. ---

Stk. 4. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant.

5. § 13, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

6. § 13, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 13. ---

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsple-

jeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om de i § 12 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

§ 25

I lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 162 af 31. marts 1993, foretages følgende ændringer:

1. § 9, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* En afgørelse efter *stk. 2* kan af selskabet eller repræsentanten indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 79 omhandlede nævn.«.

§ 9. ---

Stk. 3. En afgørelse efter *stk. 2* kan af selskabet eller repræsentanten indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 37 omhandlede nævn. Begæringen om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at selskabet eller repræsentanten er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. ---

2. § 10, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 10. ---

Stk. 4. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant.

3. I § 11, *stk. 1*, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

4. § 11, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Med hensyn til den i *stk. 1* nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tilta-

lerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

5. § 11, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 11. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i *stk. 1* nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om de i § 10 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

6. § 12 affattes således:

»§ 12. Det nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftslovens § 79, har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligtens omfang.
- 2) Spørgsmål om, hvilket beløb afgiften skal beregnes af.
- 3) Klager over skønsmæssige ansættelser efter § 9, *stk. 2*.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, *stk. 5*, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i *stk. 1*, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i *stk. 1*, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i *stk. 1*, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet

kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«.

§ 12. Det efter merværdiafgiftslovens § 37 nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- a. Spørgsmål om afgiftspligtens omfang.
- b. Spørgsmål om, hvilket beløb afgiften skal beregnes af.
- c. Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder i henhold til § 9 foretagne skønsmæssige ansættelser.

7. Efter § 12 indsættes:

»§ 12 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«.

8. I § 13 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 13 b. Reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d finder tilsvarende anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgift efter denne lov.

§ 26

I lov om afgift af lystfartøjsforsikringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 165 af 31. marts 1993, foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af selskabet eller repræsentanten indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 79 omhandlede nævn.«

§ 10. ---

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af selskabet eller repræsentanten indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 37 omhandlede nævn. Begæringen om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger ef-

ter, at selskabet eller repræsentanten er gjort bekendt med ansættelsen.

2. § 11, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.«.

§ 11. ---

Stk. 4. Er en overtrædelse begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelselskab eller lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant.

3. I § 12, stk. 1, ændres »den, han« til: »den, ministeren« og »såfremt han« til: »såfremt den pågældende«.

4. § 12, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.«.

5. § 12, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.«.

§ 12. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Når sager om de i § 11 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige afgiftslove m.v.

6. § 13 affattes således:

»§ 13. Det nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftslovens § 79, har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligtens omfang.
- 2) Spørgsmål om, hvilket beløb afgiften skal beregnes af.
- 3) Klager over skønsmæssige ansættelser efter § 10, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.«

§ 13. Det efter merværdiafgiftslovens § 37 nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- a. Spørgsmål om afgiftspligtens omfang.
- b. Spørgsmål om, hvilket beløb afgiften skal beregnes af.
- c. Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder i henhold til § 10 foretagne skønsmæssige ansættelser.

7. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.«

8. I § 14 b ændres »§ 39 d« til: »§ 83«.

§ 14 b. For de i § 3, stk. 3, omhandlede personer finder reglerne om eftergivelse og henstand i merværdiafgiftslovens § 39 d tilsvarende anvendelse på afgift, renter, gebyrer og administrative bøder efter denne lov. Reglerne

finder ligeledes anvendelse på beløb, som personer er pligtige at betale som erstatning for selskabers manglende betaling af afgiften.

§ 27

I lov om statsgaranti for lån og rentetilskud til visse landmænd, jf. lovbekendtgørelse nr. 15 af 13. januar 1988, ændres i § 10, stk. 1 og 2, »§ 13, stk. 6,« til: »§ 27, stk. 6.«.

§ 10. Såfremt der som led i en gældssanering efter denne lov indrømmes ansøgeren eftergivelse af fordringer vedrørende leverancer af varer og ydelser, hvoraf der er beregnet merværdiafgift, vil afskrivning af sådanne fordringer hos leverandøren kunne sidestilles med konstaterede tab på uerholdelige fordringer efter merværdiafgiftslovens § 13, stk. 6.

Stk. 2. Såfremt der som led i en gældssanering ydes rente- og afdragsfri henstand med en fordring eller en del deraf vedrørende leverancer af varer og ydelser, hvoraf der er beregnet merværdiafgift, vil der ved opgørelsen af leverandørens afgiftspligtige omsætning kunne foretages fradrag for beløb, som er omfattet af henstanden. Fradraget kan ske efter tilsvarende regler, som er fastsat i merværdiafgiftslovens § 13, stk. 6.

Stk. 3. ---

§ 28

I lov nr. 1 af 3. januar 1992 om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, som senest ændret ved lov nr. 1018 af 19. december 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 3, 3. pkt., ændres »§ 23« til: »§ 63«.

2. § 2, stk. 3, 4. pkt., affattes således:

»For tilskud til væksthusholdninger og andre virksomheder, der er omhandlet i § 2, stk. 2, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, finder bestemmelserne i den nævnte lov anvendelse.«.

§ 2. ---

Stk. 3. På grundlag af Energistyrelsens tilsagn udbetales tilskuddet af de statslige told- og skattemyndigheder. Udbetaling af tilskud sker ved, at virksomheden foretager modreg-

ning i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilskuddets udbetaling ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter de i merværdiafgiftslovens § 23 anførte regler. For tilskud til væksthugartnerier finder bestemmelserne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter anvendelse.

§ 29

I lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 627 af 15. september 1986, affattes § 1 således:

»§ 1. Der ydes efter reglerne i denne lov bistand til stater, der er medlem af De europæiske Fællesskaber, til inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den europæiske Udviklings- og

Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told, og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter, jf. art. 2 i Rådets direktiv af 15. marts 1976, som ændret ved Rådets direktiv af 6. december 1979 og Rådets direktiv af 14. december 1992. Direktivet er optaget som bilag til denne lov.«.

§ 1. Der ydes efter reglerne i denne lov bistand til stater, der er medlem af De europæiske Fællesskaber, til inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter, told og merværdiafgift, jfr. art. 2 i Rådets direktiv af 15. marts 1976, som ændret ved Rådets direktiv af 6. december 1979. Direktivet er optaget som bilag til denne lov.